

Seurakuntatervehdys⁺

LAPPEENRANNAN EVANKELIS-LUTERILAISET SEURAKUNNAT | lappeenrannanseurakunnat.fi | nro 1/2025

Yhteisvastuun juhlavuosi

sivu 4

MUISTOMERKIN VAIHEET

sivut 4–5

SUOMALAINEN SEURAKUNTA TALLINNASSA

sivut 10–11

sivu 3

Saara Takala
kanttoriksi

sivut 12–13

Kummi on
lapselle tärkeä

sivut 14–15

Taiteen harrastaja
Anne-Mari Välikauppi

sivu 16

Oppilaat muistavat
yhä Eeva Penttilää

”Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut.”

Luuk. 2:22 – 33

Seurakunta-tervehdys⁺

5.2.2025, HELMIKUU
58. vuosikerta

JULKAISIJA
Lappeenrannan seurakuntayhtymä

PÄÄTOIMITTAJA
Pääkirjoitustoimittaja Tero Kalpio,
vastaava toimittaja Eija Fabritius

TOIMITUSIIHTEERI
Eija Fabritius
puh. 040 3126 818
eija.fabritius@evl.fi
Koulukatu 12, PL 45
53101 Lappeenranta

TOIMITUSNEUVOSTO
Eija Fabritius, Atso Suopanki,
Keijo Martikainen, Marja Talikka,
Matti Matikainen, Tero Kalpio,
Teija Savolainen, Jukka Kosonen,
Olli Saarela ja Laura Hienonen (vv.)

Lehteä jaetaan maksutta kotitalouksiin. Lehteä on mahdollista myös tilata kotiin maksutta seurakuntayhtymän viestinnästä.

Painosmäärä 48 000.
Seuraava numero ilmestyy 9.4.
Juttuideoita ja toiveita lehteen osoitteeseen eija.fabritius@evl.fi

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

KANNEN KUVA
Atso Suopanki

PAINO
Lehtisepät Oy, Kouvolan paino

MAINOSMYYNTI:
KAAKON VIESTINTÄ OY /
MEDIAMYYNTI ETELÄ-KARJALA

Kirsi Ala-Outinen	puh. 040 6485 973
Katja Broms	puh. 040 6694 253
Jukka Eskelinen	puh. 044 7517 428
Tarja Karhu	puh. 040 0854 661
Eetu Partanen	puh. 040 6825 610
Leena Soikkeli	puh. 050 4410 387
Myyntijohtaja	
Marja Niemikoski	puh. 044 7381 417

sähköpostiosoite
etunimi.sukunimi@media.fi

PÄÄKIRJOITUS

Hautajaiset kallistuvat

Seurakuntien hautaustoimen maksujen noususta on uutisoitu eri tiedotusvälineissä. Monen muun seurakuntatalouden laila myös Lappeenrannan alueella hautaustoimen hinnat nousevat. Uskon, että monia hintojen nousu harmittaa. Toisille se tuo käytännön ongelmia, kun läheinen on menehtynyt ja rahat ovat tiukalla.

Mistä oikein on kysymys? Eikö Lappeenrannan seurakuntien talouden vasta ole todettu olevan hyvässä kunnossa? Eikö nyt tosiaankaan olisi ollut mahdollisuutta nostaa jonkun muun asian hintoja, kuin hautaustoimen?

Asia on jossain määrin mutkikas ja siihen liittyvät ratkaisevalla tavalla valtionhallinnon tekemät päätökset.

Taustalla on kirkon valtionavun leikkaus. Tuo valtionapu on tarkoitettu hautaustoimen, väestökirjanpidon ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja irtaimiston ylläpitoon. Val-

tionapu korvasi yhteisöveron 2016 alusta, jota valtio keräsi koko yhteiskuntaa hyödyttäviin kohteisiin.

Hallitus päätti, että seurakunnilta vähennetään tätä korvausta 19,7 miljoonaa euroa. Lappeenrannan seurakuntayhtymällä tämä päätös tarkoittaa noin 250 000 euron vähennystä valtionapuun.

Ja tämä neljännesmiljoonan leikkaus johtaa hintojen nousuun. Tulevan leikkauksen takia valtio korvaa seurakuntien yhteiskunnallisesta tehtävästä enää noin puolet.

Mutta eikö olisi kristillistä, jos Lappeenrannan seurakunnat tukisivat ihmisiä heidän läheistensä hautauksiin liittyvissä mak-suissa? Varmasti seurakunnat pystyisivät halutessaan tähän – vai pystyisivätkö?

Vastaus on, että ikävä kyllä eivät, vaikka myös seurakuntapäätäjillä olisi varmasti halua auttaa. Hautatoimi kuuluu osana seurakuntien yhteiskunnalli-

seen työhön ja kirkollisveron tulo-
n käyttö esimerkiksi hauta-
toimeen on säädöksissä yksiselitteisesti kielletty.

Tilanne on peräti kummallinen. Valtionhallinnon päätösten vuoksi seurakunnat ovat käytännössä pakotettuja nostamaan lakisääteisen toimintansa hintoja, vaikka eivät sitä haluaisi. Seurakuntien kädet on myös asiassa sidottu. Asiaa ei voi auttaa tai helpottaa vaikka haluaisi. Valtio siis toisaalta velvoittaa seurakunnat hoitamaan yhteiskunnallisia tehtäviä, mutta nyt leikkaa niihin tarkoitettua rahoitusta. Ja lopputulos on tässä.

Ehkä eniten asiasta jää tuntu, että valtionavun leikkausta tai sen vaikutuksia ei oltu mietitty loppuun saakka ennen päätösten tekemistä.

TERO KALPIO
Pääkirjoitustoimittaja

KYSYMYKSIÄ LUOTTAMUSHENKILÖLLE

HAASTATELTAVANA
Lappeenrannan seurakunnan luottamushenkilö
Elina Heiro.

Kerro itsestäsi.
Olen kohta 77-vuotias eläkkeellä oleva keskussairaalan röntgenylilääkäri ja lähetyslääkäri. Ihan pienestä tyttönä asuin Lappeenrannassa siinä vanhassa talossa Valtakadun ja Kaupakadun kulmassa, jossa oli apteekki, mutta muutimme pois jo vuonna 1954, kun äitini kuoli pikkusiskon syntymässä.

Lappeenrantaan palasin 1980-luvulla osastonlääkäriksi ja vuoden 2000 alusta ylilääkäriksi, tullessani viimeiseltä lähetyslääkäriyökaudelta Nepalista. Vuosina 1984–85 sijaistuin suomalaista lepralääkäriä Bangladeshissa, työkaudet Etiopiassa ja Nepalissa olin pääasiallisesti röntgenlääkärinä.

Minulla on kaksi etiopialaista adoptiolasta, tyttärellä on jo omiakin lapsia, joten olen myös kahden pikkuviikarin mummu. Jo edesmenneen Lili-koiran kanssa teimme 10 vuoden ajan kave-

rikoiravierailuja. Asun jäljellä olevan koirani kanssa omakotitalossa Alakylän alueella ja pyörin erilaisissa vapaaehtoistehtävissä.

Miten sinusta tuli seurakunnan luottamushenkilö?

Varmaan olen niin lähetystyön läpitunkema, että se heijastuu kaikkeen tekemiseeni. Saarnata en kylläkään osaa, en evankelioida tai opettaa, olen vain käsillä töitä tekevä arjen ammattilainen, tyyliin ”sokea kertoo toiselle sokealle, mistä leipää saadaan”.

Minkälaisia tehtäviä sinulla on Lappeenrannan seurakunnassa/seurakuntayhtymässä?

Olen kuluvalle kaudella Lappeenrannan seurakuntaneuvoston, yhteisen kirkkoneuvoston ja kirkkovaiktuus-
ton jäsen. Toimin sairaalasielunhoidon johtokunnan puheenjohtajana ja olen mukana Lappeen ja Lappeenrannan seurakuntien yhteisessä lähetystyön työryhmässä, ja Lappeenrannan kirkon kirkkokahviringissä.

Missä asioissa haluat vaikuttaa työssäsi?

Seurakunta ja kirkko liittyvät ajatuksissamme usein nk. pyhiin toimituksiin ja juhliin. Toivoisin, että osaisimme olla myös arkipäivän kristittyjä, kohdata ih-

misiä, myös niitä meille vieraita, lämmöllä ja kunnioituksella.

Onko asioita mistä olet huolissasi/haluaisit parantaa kirkossamme?

Olen huolissani kärjistyneistä mielipiteistä, ”jos et ole meidän puolellamme, olet meitä vastaan”. Jumalan rakkaus ja Jeesuksen sovintotyö ovat onneksi meidän ihmispolojen aivoitusten yläpuolella, armo riittää meille kaikille.

Mihin asioihin olet tyytyväinen sen toiminnassa?

Kunnioitan diakoniatyöntekijöitä, vaikka taloudellisen auttamisen mahdollisuudet ovat rajalliset, he kuitenkin haluavat kulkea ihmisten rinnalla arjen haasteissa. Lämpimästi muistan myös kerhotätejä silloin kauan sitten, kun omat lapset olivat pieniä. Ja kun sitten olen vielä vanhempi ja väsynyt, toivon että seurakunnasta edelleen tehtäisiin vierailuja hoitokoteihin.

Terveiset seurakuntalaisille?

Tulkaa kirkkoon. Vaikka saarna ei aina ”kolahtaisikaan” ja ajatukset harhailevat, niin antakaa virsien puhua. Arjen murheet saa tuoda ehtoollispöytään ja lähtiäisiksi saa siunauksen.

MATTI MATIKAINEN

Soitonopettajana aloittanut Saara Takala kiinnosti päästä kanttorina laulamaan ja soittamaan enemmän työssään.

UUSI KASVO

Joutsenoon uusi kanttori

Saara Takala aloitti vajaan 7000 jäsenen seurakunnan kanttorin virassa tammikuun alussa.

Noin 3000 asukkaan Virolahdella aikuisikään saakka asunut **Saara Takala** aloitti pianonsoiton kahdeksanvuotiaana.

– Äiti harrasti musiikkia ja tarjosi soittotunteja, Takala kertoo. Hän opiskeli pianonsoittoa kansalaisopistossa ja musiikkiopistossa. Lukioaikana hän aloitti etenkin barokkimusiikissa käytetävän cembalon soiton.

– Se on pianon edeltäjä, jossa on vähän helisevä ääni.

Kanttoriopintojen myötä kuvioihin tulivat urut sekä laulu. Takalan ensimmäinen ammatti oli pianonsoiton opettaja.

– Musiikkiopistossa ajatte-

lin suuntautua musiikkialalle ja pyrin soitonopettajan koulutukseen.

”Pyrin pitämään yllä hyvää ilmapiiriä.”

SAARA TAKALA

Hän valmistui Lahden ammatikorkeakoulusta keväällä 2014 ja opetti sitten pianonsoittoa Hauskat Sävelet -musiikkikoulussa Lahdessa. Hän aloitti kanttoriopinnot vuonna 2017 Sibelius-

Akatemian Kuopion osastolla.

– Vaikka opetustyökin on mukavaa, kanttorin työssä kiinnosti sen monipuolisuus ja mahdollisuus päästä soittamaan ja laulamaan enemmän itse.

Valmistuttuaan vuoden 2023 päätteeksi musiikin maisteriksi hän sai vuoden sijaisuuden Kotka-Kymin seurakunnan kanttorina. Siellä hänellä oli viisi kanttorikollegaa.

– Se on iso seurakunta, jossa on paljon kaikenlaista toimintaa. Siellä oli hyvä meininki ja sain hyvin tuntumaa kanttorin töihin.

Kohti Etelä-Karjalaa
Syksyllä Takalan piti jo miettiä

jatkosuunnitelmia sijaisuuden päättyessä vuoden lopussa. Hän huomasi Virolahdella reilun tunnin ajomatkan päässä olevassa Joutsenossa haussa olevan kanttorin viran.

– Joutseno oli siten hyvä sijainniltaan, ettei se ole kauhean kaukana muista elämän ympyröistä.

Paikan saatuaan Takala muutti Lappeenrantaan Hakaliin. Hän on jo ehtinyt päästä hyvin kiinni työn touhuun, johon on sisällynyt uutena työtehtävänä kirkkokuoron johtamista.

– Toki siinä on ollut totuttelua heillekin, kun tuli uusi johtaja. Siellä on nyt tosi pieni porukka,

enemmän sellainen lauluryhmä.

Uutuutena hänelle tulee myös kinkereille osallistuminen. Kanttorin työ on Joutsenossa muuten paljolti samalaista kuin edellisessä paikassa, tosin pieniä käytännön eroja on myös tullut vastaan.

– Tällä esimerkiksi olen ollut laulamassa haudalla, mitä kanttorit Kotkassa eivät yleensä tehneet.

”Tykkään, että satoa saa omasta pihasta.”
SAARA TAKALA

Soittopuoleen painottuneiden opintojen jälkeen Takala on pyrkinyt panostamaan laulamiseen. Uutta työyhteisöään hän kehuu mukavaksi ja lämmenhenkiseksi. Itseään hän kuvailee luotettavaksi ja helposti lähestyttäväksi.

– Pyrin omalta osaltani pitämään yllä hyvää ilmapiiriä. Jos ongelmia tulee, pyrin ratkaisemaan ne maton alle lakaisun sijaan.

Pala kakkua
Koska Takala soittaa jo paljon töissä, kotiloissa hän arvostaa hiljaisuutta, eikä kuuntele paljon musiikkia. Jos kuuntelee, voi se olla esimerkiksi jokin **Bachin** tai **Chopinin** sävellys.

Hänen harrastuksiinsa lukeutuvat leipominen, puutarhanhoito ja baletti.

Leipomisesta hän innostui jo alakouluikäisenä.

– Äiti katsoi minulle helpoja reseptejä. Leivoin usein piimäkakkua, jota oli lapsena helppo tehdä.

Hänellä on halu kehittyä leipomisessa ja kokeilla uusia reseptejä.

– Minulla on oikein hyvä ja monipuolinen leivontakirja, jonka sain yläasteikäisenä.

Puutarhanhoidossa hän nauttii paitsi sen esteettisyydestä, myös ulkoilmassa ja omissa ajatuksissa olemisesta.

– Tykkään, että satoa saa omasta pihasta.

Baletin hän aloitti aikuisiällä ja on harrastanut sitä kansalaisopistoissa.

– Se on kiinnostava laji. Siinä musiikin ja liikkeen yhdistäminen on sellaista eleganttia ja kaunista.

ATSO SUOPANKI

SARJAKUVA

Mika Kolehmainen

M. Kolehmainen-25

Yhteisvastuu juhlii 75-vuotista taivaltaan

Suomen suurin vapaaehtoisvoimin toteutettava hyväntekeväisyyskeräys on vuosikymmenten ajan tuonut toivoa ja apua hädänalaisille sekä Suomessa että maailman kriisialueilla.

Yhteisvastuukeräys syntyi 75 vuotta sitten lähimmäisenrakkaudesta, jolloin lapsiperheiden hätä antoi kiipinän keräykselle. Ensimmäiset Yhteisvastuu-talkoot käynnistettiin vuonna 1950 kaikissa seurakunnissa. Pohjois- ja Itä-Suomen nälkäänäkeville lapsiperheille kerättiin 60 miljoonaa silloista markkaa, tuplasti yli tavoitteen. Vuonna 1963 apua laajennettiin myös ulkomaille. Juhlavuoden Yhteisvastuupiispana toimii arkkipiispa **Tapio Luoma** ja keräyksen suojelija tasavallan presidentti **Alexander Stubb** avasi keräyksen sunnuntaina 2.2.2025.

– Yhteisvastuukeräys ei ole vain avustuskanava, vaan myös tapa kuulua yhteisöön, jossa lähimmäisestä välittäminen on keskeinen arvo, arkkipiispa Luoma toteaa.

Tarjoa mahdollisuus unelmoida
Arkkipiispa Luoma muistuttaa meitä kaikkia siitä, että jos nuoret eivät enää jaksa tai uskalla unelmoida, menetämme jotain perustavanlaatuisia.

Jokainen nuori on valtava mahdollisuus, ja meistä jokainen voi auttaa nuorta kohti unelmaansa.

Tänä vuonna 75 vuotta täyttävä Yhteisvastuukeräys tukee nuorten toimijuutta ja uskoa tulevaisuuteen niin Suomessa kuin maailman kriisialueilla. Nuorilla ei ole kaikkialla yhtäläisiä mahdollisuuksia – köyhyys, konfliktit ja koulutuksen puute uhkaavat nuorten tulevaisuutta.

Jokaisella nuorella on oikeus tuntea kuuluvansa joukkoon ja saavuttaa omat unelmansa.

Yhteisvastuu auttaa lähellä
Kotimaassa keräysvaroista 20 % ohjataan Suomen Partiolaiset ry:n kautta valtakunnalliseen toimintaan. Partio harrastuksena vahvistaa nuorten itseluottamusta ja yhdessä toimimisen taitoja. Keräysvaroilla tuetaan vähävaraisten nuorten leiri- ja varustekuluja, jotta kaikilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet harrastamiseen ja sen tarjoamaan kasvuun.

”Pienikin apu oikealla hetkellä voi muuttaa elämän suunnan – ja mitä tahansa hyvää voi tapahtua.”

– Nuorten tulevaisuus-ko ja mahdollisuus unelmointiin ovat nuorten hyvinvoinnin tärkeimpiä indikaattoreita. Yhteiskunta, jossa nuoret pystyvät näihin asioihin, voi todennäköisesti myös kokonaisuutena hyvin ja kestävästi, Suomen Partiolaisien toiminnanjohtaja **Kati Palsanen** sanoo.

Yhteisvastuukeräyksen tuotosta 30 % ohjataan Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien kautta paikalliseen auttamistyöhön.

Tukea nuorille kriisialueilla
Yhteisvastuun varoista 50 %

ohjataan Kirkon Ulkomaanavun kautta kansainväliseen katastrofityöhön.

Sodat, ilmastonmuutos ja köyhyys vievät lapsilta ja nuorilta mahdollisuuden koulutukseen ja toimeentuloon. Kirkon Ulkomaanapu tukee nuorten koulutusta ja rauhantyötä siellä, missä mahdollisuudet ovat vähäiset mutta unelmat suuria.

– Pitkittyneiden kriisien ja konfliktien keskellä nuoret kokevat usein näköalattomuutta ja toivottomuutta. Koulutus luo toivoa ja avaa työllistymismahdollisuuksia, näköaloja paremmasta huumisesta, Kirkon Ulkomaanavun toiminnanjohtaja **Tomi Järvinen** kertoo.

Yhteisvastuukeräys nostaa tänä vuonna esiin Kirkon Ulkomaanavun työtä Keski-Afrikan tasavallassa, joka on maailman kolmanneksi köyhin valtio. Epävakauden ja äärimmäisen köyhyyden vuoksi maan väestöstä iso osa on lukutaidottomia, eikä suurimmalla osalla lapsista ole mahdollisuutta käydä kouluaan loppuun. Koulutuksen puute ruokkii näköalattomuuden ja köyhyyden kierrettä, mikä haastaa pahimmillaan maan haurasta, sisällissodan runtelemaa rauhaa.

Pienikin apu oikealla hetkellä voi muuttaa elämän suunnan – ja mitä tahansa hyvää voi tapahtua.

YHTEISVASTUU.FI
PARTIO.FI
KIRKONULKOMAANAPU.FI

Tekstin kooste
ANNIKA MESKANEN

YHTEISVASTUUKERÄYKSEEN VOIT LAHJOITTA MONIN TAVOIN

Lähikeräysten ohella voit lahjoittaa Lappeenrannan seurakuntien yhteisvastuulle:

MobilePay seurakunnan numeroon:

- Joutseno 25930
- Lappee 70631
- Lappeenranta 35055
- Lauritsala 13897
- Sammonlahti 61016

Tekemällä lahjoituksen nettilahjoitussivulla osoitteessa:

- yhteisvastuu.fi/joutseno
- yhteisvastuu.fi/lappee
- yhteisvastuu.fi/lappeenranta
- yhteisvastuu.fi/lauritsala
- yhteisvastuu.fi/sammonlahti

Tilisiirrolla lahjoitettaessa Yhteisvastuun tilit ovat:

- Aktia FI82 4055 0010 4148 41
- Nordea FI16 2089 1800 0067 75
- OP FI14 5000 0120 2362 28
- Saaja: Kirkkopalvelut ry/ Yhteisvastuukeräys

Jos lahjoitat pankin kautta, lisää lahjoitukseesi seurakunnan viitenumero:

- Joutseno 304162
- Lappee 304272
- Lappeenranta 304285
- Lauritsala 304298
- Sammonlahti 304515

Kiitos lahjoituksestasi! Kirkkopalvelujen keräyslupa RA/2020/639

Muistomerkin valaistusta lisätään ensi kesänä.

MUISTOMERKIT

Kunniavelkaa maksamassa

Lappeenrannan sankarihautausmaalla viime elokuussa paljastettu Tuntemattoman sotilaan muistomerkki osoittaa kunnioitusta sankarivainajille ja heidän muistolleen.

Lappeen Marian kirkon hautausmaan eteläosassa sijaitsee vuonna 1939 perustettu, Suomen toiseksi suurin sankarihautausmaa. Sille on haudattu yli 2000 kaatunutta viime sodilta, vuosilta 1939–1945. Näistä 280 on siunattu poissaolevina ja kentälle jääneinä. Vuonna 1942 annettiin määräys Karjalankannakselta löytyvien tunnistamattomien kaatuneiden hautaamisesta Lappeenrantaan. Sankarihautausmaalla on nykyään noin 900 tunnistamattomana haudattua sankarivainajaa.

Nelivuotiskausin toimiva sankarihautausmaan hoitokunta koostuu kaupungin ja seurakuntayhtymän luottamushenkilöistä sekä viranhaltijoista. Yhteisessä kirkkovaltuustossa ja -neuvostossa sekä Lappeenrannan seu-

rakuntaneuvostossa luottamushenkilönä toimiva **Matti Matikainen** on toiminut hoitokunnan puheenjohtajana jo usean kauden.

”Rovasti Jorma Taipale on ollut eräänlainen priimusmoottori.”

MATTI MATIKAINEN

Hän toteaa tuntemattomille sankarivainajille omistetusta muistomerkistä olleen hoitokunnassa puhetta noin kymmenen vuoden ajan ennen hankkeen käynnistymistä.

– Rovasti **Jorma Taipale** on ollut eräänlainen priimusmoottori.

Matti Matikainen

Inkeri Matikainen

Muistomerkin paljastus oli juhlava hetki Keijo Martikaiselle (vas.) ja Matti Matikaiselle.

Atso Suopanki

Matti Matikainen, Keijo Martikainen ja muistomerkkihankkeessa suurena apuna ja tukena toiminut rovasti Jorma Taipale.

tori, joka on innostanut meitä, että lähdetään tekemään sitä, Matikainen kertoo. Asiat alkoivat edistyä kaksi vuotta sitten.

– Emme oikein tieneet, kellen muistomerkkiasia kuuluu ennen kuin nyt todettiin, että meillehän se.

Matikaisen kanssa hanketta lähti työstämään hoitokunnan varapuheenjohtaja, yhteisen kirkkovaltuuston ja Lappeenrannan seurakuntaneuvoston jäsen **Keijo Martikainen**.

– Muistomerkillä haluttiin maksaa kunniaavelkaa ihmisille, jotka puolustivat ja taistelivat maamme itsenäisyyden puolesta, Matikainen sanoo.

Julkisen muistomerkin ollessa kyseessä hanke tuli kilpailuttaa julkisesti. Kaksi taiteilijaa Ete-lä-Karjalasta osoitti kiinnostusta sen toteuttamiseen. Tekijäksi valikoitui lopulta taipalsaarelainen **Antti Nieminen**.

Toteutus

Rahoituksen järjestäminen oli merkittävä haaste yli 20 000 euroa maksaneen hankkeen toteutuksessa. Osa varoista tuli kaupungilta ja seurakuntayhtymältä. Loppuosan saadakseen Matikainen, Martikainen sekä yhteisen kirkkovaltuuston varapuheenjohtaja, Lappeenrannan seurakuntaneuvoston ja sankarihautausmaan hoitokunnan jäsen **Juha Rantalainen** hankki-

vat pienkeräysluvan. Tämä mahdollisti rahankeräyksen muistomerkille noin 10 000 euroon asti. Liikkeenharjoittajat ja yksityiset ihmiset osallistuivat keräykseen innokkaasti ja summa oli koossa noin kuudessa viikossa.

Leena ja Pekka Nieminen organisoivat muistomerkin pohjavalun ja Konepalvelu Heiniluoto muistomerkin ympärillä olevan infran. Puutarhuri **Maisa Hautala** puolestaan vastasi muistomerkillä sijaitsevista kukkaistutuksista.

”Emmehän me alussa ymmärtäneet, miten iso tämä projekti olisi.”

Muistomerkki paljastettiin yleisölle sotaveteraanijärjestöjen viimeisenä yhteisenä kirkkopyhänä 25.8.2024, jolloin Lappeen Marian kirkko ja sankarihautausmaa täyttyivät sadoista ihmisistä.

180 cm korkeassa muistomerkissä on Rapasaaren laiturin runkokivistä kierrätetyn paaden päällä kuparista ja pronssista valmistettu kypärä. Sivussa on suuri kokoinen, ”1939–1945”-tekstillä varustettu puolustusvoimien tuntolevyn kaltainen tunnus. Muistomerkin vieressä on teoksesta kertova infotaulu ja muisteluun

varattu puistopenkki.

Muistomerkillä tehdään vielä ensi kesänä sähkötöitä valaistuksen lisäämiseksi.

Matikainen ja Martikainen toteavat projektin valmistumisen olleen heille juhlava hetki. He ovat kiitollisia mahdollisuudesta saada toteuttaa arvokasta hanketta ja toivovat yleisön löytävän muistomerkin.

– Kiitos kuuluu koko sankarihautausmaan hoitokunnalle sekä viranhaltijoille **Topi Kankaalle** ja **Seija Kuosmaselle** heidän antamastaan avusta matkan varrella. Emmehän me alussa ymmärtäneet, miten iso tämä projekti olisi. Nyt hanke on kuitenkin onnellisesti maalissa, Matikainen ja Martikainen toteavat.

ATSO SUOPANKI

► **Lue muistomerkin paljastustilaisuudesta 7.9.2024 ilmestyneestä Seurakuntatervehdyksestä os. lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys**

Persoonallinen Pikku Putiikki
PG-Fashion
Ritva Vaintola
050 538 1919
Oksasenkatu 8, Lpr

- HAUTAKIVET
- KAIVERUKSET
- KULTAUKSET
- YM. ALAN TYÖT

KIVIKOKKO OY
Pikkalanlähteenkatu 4, 53500 Lpr,
puh. 458 1874, 0400 909 084
www.hautakivi.com

Savitaipaleen Kukka ja Hautaus Oy
Peltoinlahdentie 32 Puh. 040 718 6153
www.savitaipaleenkukkahautaus.fi

Alan ammattitaitoista palvelua vuosikymmenten kokemuksella

Nyberg

Kauppakatu 41
53100 Lappeenranta
puh. 05 451 3449

Välitie 6
54100 Joutseno
puh. 05 453 4200

nybergoy.fi
lappeenranta@nybergoy.fi, joutseno@nybergoy.fi

Mirjamen Kukka

HAUTAUSTOIMISTO - KUKKAKAUPPA

KOULUKATU 19, PUH. 05-453 1604, 045 128 9360
mirjaminkukka@gmail.com, www.mirjaminkukka.fi

Loimaan Kivi Oy:n hautakiviedustus

JO VUODESTA 1928
Yksilöllistä palvelua yli 94 vuotta

TOLVANEN OY
HAUTAUSTOIMISTO JA KUKKAKAUPPA

Kauppakatu 53, Lappeenranta • puh. 453 0568
kukkakauppa.tolvanen@kymp.net • hautaustoimistotolvanen.fi
Voit tilata myös verkkokaupassa www.ekukka.fi

En tarvitse voivottelua.
Tarvitsen mahdollisuuden.

Yhteisvastuu

LAHJOITA NUORTEN HYVÄKSI:
MobilePay 85050 tai yhteisvastuu.fi

Keräyslupa RA/2020/639

UNOHTUMATON ELÄMYS!

Lukemattomia vaihtoehtoja, on mistä valita

Rentouttavaa hierontaa selän, hartioiden, niskan ja pään alueelle.

Kliiniset jalkahoidot.

Savilämpöä, kokohierontaa, vyöhyketerapiaa, hermorata hierontaa ja aromaattista kylpyä.

Mielenrauhaa mm. kivi-hieronnalla ja aromaattisella höyrysuihkulla.

Tietäjänkatu 2, Lappeenranta | p. 020 7497 660

Lounaskahvila El'Si

Pitopalvelut kaikkiin tilaisuuksiin ammattitaidolla.
Esim. muistotilaisuudet ja syntymäpäivät.

Muista ateriapalvelumme

Kauppakäytävä 4, 53300 Lpr | 040 8616 821
myynti@lounaskahvilaelsi.fi | www.lounaskahvilaelsi.fi

Etelä-Karjalan **Kela-taksin** maksuton tilausnumero:

0800 02187

TAKSI **PÄIJÄNNE** YHTEISTYÖSSÄ **MENEVÄ**

867 kertaa kiitos neulojille!

Seurakuntien ja IsoKristiinan yhdessä toteuttaman villasukkahaasteen sukat, lapaset, pipot ja peitot toimitettiin jouluksi asumisyksiköihin.

LAPPEENRANNAN[†] EV.LUT. SEURAKUNNAT

Korvenkylän seurakuntakodin

Yhteinen arkiruokailu

KLO 12-14, Harmaakalliontie 2, Rauha

ma 3.2.

ma 3.3.

ma 7.4.

ma 5.5.

Ohjelmaa ja diakoniatyöntekijä tavattavissa

JOUTSENON SEURAKUNTA[†]
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

TUTKIMUS

Iso murros vaatii kirkolta rohkeutta

Kriisien ja epävarmuuden aika haastaa kirkkoa toimimaan entistä aktiivisemmin yhteiskunnallisissa muutoksissa.

okakuussa julkaistu ev.lut. kirkon nelivuotiskertomus kertoo siitä, että kristillinen perinne ohenee maasamme koko ajan. Uusimman kyselyaineiston perusteella enää kaksi viidesosaa suomalaisista uskoo jollakin tavalla Jumalaan.

Toisaalta kriisien aika on avannut kirkolle myös uudenlaisia mahdollisuuksia. Esimerkiksi sen monipuolista panosta yhteiskunnan kokonaisturvallisuuden arvostetaan.

Hanna Salomäki

löytyy näin ajattelevia suunnilleen yhtä paljon. Nuorista naisista tähän uskoi enää 26 %. Nuorten miesten lukema oli selvästi suurempi: 40 %.

Hanna Salomäki arvioi tulokseen vaikuttavan sekin, että nuorten naisten saama uskonnollinen kasvatus on jo itsessään vähentynyt.

— Miesten kasvannutta uskonnollisuutta selitetään taas sillä, että he hieman kapinoivat uskonnotonta maailmaa vastaan.

Nyt on rakenteellisten muutosten aika

Keravan kirkkoherra **Markus Tirranen** ei löydä uudesta nelivuotiskertomuksesta mitään kovin yllättävää.

— On tapahtumassa iso muutos. Suurten ikäluokkien poistumisen myötä yhä pienempi joukko rahoittaa jatkossa seurakunnan toimintaa, Tirranen kiteyttää.

Nuoremmat sukupolvet hahmottavat myös kirkon kulttuurikristillisen merkityksen hyvin erilaisena kuin vanhemmat.

— Jotta seurakunta säilyy tulevaisuudessakin vahvana ja toimintakykyisenä, niin meidän on nyt lihavana vuosina toimittava. Pitää toteuttaa kiinteistöihin ja henkilöstöön liittyvät rakenteelliset muutokset.

Kirkon näkymisestä kouluissa ja muissa julkisissa tiloissa on puhuttu paljon.

Keravan kirkkoherra toteaa, että monet suomalaiset näkevät kristinuskon osana kulttuurista kokonaisuutta, jota ei tule karsia pois julkisesta tilasta, esimerkiksi kouluista.

— Ongelma on siinä, että mediassa nousevat esille ylilyönnit. Pääsääntöisesti seurakuntien ja koulujen välinen yhteistyö sujuu varsin hyvin. Niin meillä Keravalakin.

Markus Tirranen

”Asenne on myönteisin, kun kirkko nähdään auttajana ja tukijana.”

HANNA SALOMÄKI

Naiset ovat yleisesti uskonnollisempia, mutta asennoituminen kristinuskoon kohtaan on heillä nihkeämpää. Erityisesti nuoret naiset näyttävät irtaantuvan joukosta kristinuskosta.

— Moni suomalainen pitää Jeesuksen elämänohjeita hyvinä. Yli 60-vuotiaista miehistä ja naisista

”Pitää toteuttaa kiinteistöihin ja henkilöstöön liittyvät rakenteelliset muutokset.”

MARKUS TIRTRANEN

mantroista. Markus Tirranen haluaisi suunnalta fokusta hieman toisin.

— Tässä unohdetaan se, että ei valtaosalla ihmisistä ole mitään erityistä tarvetta kohtaamiseen seurakunnan kanssa. Tulisikin arvostaa ihan arkista kristillisyyttä. Ihmisen panos voi olla vaikka se, että hän pysyy kirkon jäsenenä tai tykkää seurakunnan some-postauksesta.

Kirkkoherran mukaan pitää myöntää sekin, että yhtenäiskulttuurin aika on ohi.

Yksilön on aidosti mietittävä, mikä on hänen suhteensa kirkkoon ja paikallisseurakuntaan. Tämä voi olla merkityksellinen prosessi oman henkisen kasvun kannalta.

— Meillä on monia hengellisiä identiteettejä, jotka näkyvät esimerkiksi erilaisina messuuyhteisöinä. Eivät ne ole mitään kilpailijoita keskenään.

Tirranen kehottaa seurakuntia ennen kaikkea rohkeuteen. Tulisi uskaltaa kokeilla aivan uusiakin asioita.

— Ei kannata vain koittaa neutraalisti miellyttää kaikkia. Kriittinen palaute voi kertoa positiivisen viestin toiminnan vaikuttavuudesta. Se on hyvä ja tärkeä signaali.

Kirkolta tarvitaan uusia avauksia myös uskosta keskustelemiseen. Suomessa on kasvavaa dialogin tarvetta eri uskomusten välillä.

Muutos on myös mahdollisuus
Kirkolliskokouksen ja sen tulevaisuusvaliokunnan jäsen, Hyvin-kään seurakunnan kirkkovaltuus-ton puheenjohtaja **Carita Lehto** ei anna kirkon negatiivisten tilas-tojen masentaa itseään.

– Tässä tilanteessa on pakkokin miet-tä sitä, miten nyt päästään eteen-päin. Tarvitaan muutosta, joka on aina myös mahdollisuus.

Lehto ei ih-mettele lain-kaan sitä, että monet nuoret nai-set jättävät nykyisin kirkon. Yksi syy on kysy-mys kaikkien vihkimisestä.

– Toinen edelleen esille nou-seva asia on se, voiko nainen toi-mia pappina. Kun näitä teemoja mediassa ihan oikeutetusti pyöri-tetään, niin en hämmästele, että nuoret naiset häipyvät mindful-nessin tai äänimaljojen pariin.

”Tarvitaan muutosta, joka on aina myös mahdollisuus.”

CARITA LEHTO

Lehto muistuttaa siitä, että hengellisyyden kaipuu on ajas-samme vahvana.
– Ihminen hakee sitä sieltä, missä tulee kohdatuksi ja hyväk-sytyksi.

Monenlainen toiminta on rikkautta

Carita Lehto huomauttaa, että ylivoimainen enemmistö ev.lut. kirkon jäsenistä on niin sanottuja tavallisia kristittyjä.
– Heille tarvitaan mahdolli-suuksia matalan kynnyksen seu-

rakuntayhteyteen, josta Tuomas-messu on hyvä esimerkki.
Kirkolliskokouksen jäsen ih-mettelee sitä, miksi seurakunnan sisällä tapahtuvaa erilaista toi-mintaa ei nähdä rikkautena, vaan enemmänkin uhkana.

– Ymmärrän hyvin sen, että sateen-kaarimessu tai hiljaisuuden jooga ei joi-takin ihmisi-ä kiinnosta. Mutta toivoisin, että he soisivat näiden järjestä-misen niille, joille nämä ovat oikeita paikkoja.

Carita Lehtokin pe-räänkuuluttaa seurakunnilta lisää rohkeutta. Ei kannata järjestää toimintaa, joissa ei väkeä käy.

– Maailman muuttuessa pitää uskaltaa myllätä tarvittaessa reippaastikin asioita uusiksi.

Kirkon tulisi kiinnostua ihmisistä

Tampereen seurakuntien viestintäasiantuntija **Eva Wäljas** vastus-taa päättäväises-ti sitä huoli-puhetta, jota esimerkiksi kir-kon vähene-vä jäsenmäärä usein poikii.

– Jos vain tui-jotamme laskevia käppyröitä, niin voi jäädä näkemättä jota-kin tosi arvokasta. Tässä ajassa on huutava pula toivon sanomasta ja yhteishengestä, Wäljas sanoo.

Wäljas näkee kirkolla olevan näkökulmaongelman. Sen sisällä ollaan kovin huolissaan erityises-ti siitä, ovatko ihmiset kiinnostu-neita kirkosta.

– Paljon enemmän pitäisi kiin-

nittää huomiota siihen, onko kirkko aidosti kiinnostunut ihmi-sistä.

Tampereen seurakuntien stra-tegia edellyttää ihmisten kuunte-lemista. Sitä tehdään esimerkiksi monenlaisilla tutkimuksilla.

”Tässä ajassa on huutava pula toivon sanomasta ja yhteishengestä.”

EVA WÄLJAS

– Vuodesta toiseen niiden tu-lokset kertovat, että ihmiset ha-luavat käyttää kirkollisveroaan eniten auttamiseen. Kärjessä ovat vanhukset ja lapset. Näihin asioihin sitten panostammekin paljon, Wäljas kertoo.

Yksi ratkaisu ei toimi kaikille
Viestinnän ammattilainen puhuu erilaisten kohderyhmien ja nii-den erilaisten tarpeiden tunnis-tamisen puolesta.

– Tampereella on pal-jon ihmisiä. Jos yrittäi-simme hoitaa yh-dellä ratkaisulla heidän kaiken-laiset tarpeen-sa, niin siitä ei tulisi mitään.

Eva Wäljas miettii, että kir-kolla on joskus taipumusta raja-ta uskonnollisuus jonkinlaiseksi omaksi saarekkeekseen. Ihmiset ovat kuitenkin kokonaisvaltaisia.

– Jos uskonto eristetään, niin syntyy riski siitä, että lähdetään ratkomaan vääriä asioita. Joskus voisi olla oleellisempaa kysyä ih-misiltä, mikä sinua turhauttaa, tai mitä elämässä ylipäättään toivot.

VESA KEINONEN

Arkiapu Kaarina

Henkilökohtaista apua ja hoivaa. Ammattitaidolla ja aidosti välittäen.

www.arkiापukaarina.fi
Puh. 050 5626 424

Ota yhteyttä ja kysy lisää!

Ekhva palvelu-seteli yrittäjä

LaatuJalka

Merja Kosonen
Puh. 044 972 5048
www.laatuJalka.fi

Jalkojen hoitoa koti- ja laitospäynteinä
Omaishoidon palvelusetelituottaja

KESÄMÄEN LEIPOMO

KAHVILA MYYMÄLÄ
Vuodesta 1965
Puh. 05 4569 175
Kourula: Karankokatu 3

www.kesamaenleipomo.fi

SE AIDOSTI PAIKALLINEN TAKSI

TAKSI SAIMAA **0200 60 400**
1,08 €/puhelu + 1,01 €/min

JOTTA KOTONA OLISI HYVÄ OLLA

Saraste

Hyvinvointi

- Jalkahoidot kotiin**
- Sairaanhoitajan palvelut**
- verinäytteet - injektiot ym. - lääkkeenjakko ym.
- Kotihoito- ja tukipalvelut**
- pesuapu, kauppa, ulkoilu, asiointi

Yhteydenotot
040 081 3774 Heidi
040 723 5695 Milla
www.hyvinvointisaraste.fi

Monipuoliset ja laadukkaat fysioterapia- ja hierontapalvelut

Ajanvaraus puh 020 743 7290 tai www.fysio-eskola.fi

Olemme EKHVA:N omaishoidon palvelusetelituottaja.

Senioreille omat aktivoivan fysioterapian ryhmät. Lisätietoja puhelimitse.

KunnonKaupasta
NewFeet ja Berkemann tilavalestiset kengät, joissa varpaille jää tarpeeksi tilaa. Ei hirtäviä sisäsaumoja. Myös Think!-sandaalit. Lääkinnällisiä tukisukkia useita eri malleja. KunnonKauppa Valtakadulla katutasossa.

Fysio-Eskola **KunnonKauppa**
Fysioterapia- ja KehöKeskus
Valtakatu 38, 5 krs. Lpr • 020 743 7290

KARJALOVE
Merkitä paikallisuudesta.

ARJEN RIPPIKOULU

Tietäjät tietää!

UUSI VUOSI on hyvässä vauhdissa ja kirkkovuosi sitäkin paremmassa. Vietämme loppiaisesta alkanutta loppiais-aikaa. Kristityt ovat pyhittäneet tammi-kuun kuudennen päivän loppiaiselle vii-meistään 200-luvulta alkaen.

Joulua alettiin juhlia vasta satakunta vuotta myöhemmin. Alun perin loppiai-sena juhlittiinkin Jeesuksen syntymää ja kastetta. Kun 25. joulukuuta vakiintui Jeesuksen syntymäjuhla, sai loppiai-nen uusia painotuksia. Itäinen kirkko keskittyy tänäkin päivänä loppiaisjuh-lassa Jeesuksen kasteeseen. Lännen kirkko on viimeistään keskiajasta alkaen alkanut kiinnittää huomiota Itämaan tietäjiin, jotka mainitaan Matteuksen evankeliumissa.

Läntisessä perinteessä tietäjiä on usein kolme. Idässä heitä on ollut jopa kaksitoista. Raamattu ei kuitenkaan mainitse tietäjien lukumäärää tai sen paremmin tarkkaa alkuperääkään. Kes-kiajalta kuitenkin tiedetään kertomuk-sia, joissa tietäjät osataan jopa nimetä, mutta kyseinen perimätieto ei ole raa-matullista alkuperää. Myös Suomessa-kin suosiota niittänyt eurooppalainen tiernapoika-perinne on sekin aiheeseen liittyvää myöhäsyntyistä fanfictionia.

Tietäjien alkuperään liittyy teoria, keskiajalta tämäkin, että tietäjät olisivat edustaneet maailman kansojen kunin-kaita. Tästä on johdettu sinänsä kaunis-ta symboliikkaa loppiaisen viettoihin, mutta tällekin perinteelle Raamatun teksti ei anna suoranaista tukea. Mitä Raamattu sitten sanoo?

Idästä tulee miehiä, jotka ovat harjoit-taneet jonkinlaista astrologiaa eli täh-distä ennustamista. Salaperäisen tähti-ilmion vuoksi he ovat vakuuttuneet, että juutalaisten kuningas on syntynyt. He etsiytyvät paikan päälle saaden apua paikallisilta juutalaisilta, mm. kuningas Herodekselta. Perillä tietäjät kumarta-vat Jeesus-lasta. Mukanaan he tuovat ai-kansa kalliita ylellisyystuotteita lahjaksi vastasyntyneelle kuninkaalle. Kultaa, suitsukkeita ja mirhaa. Kul-ta ja suitsuk-keet lienevät tuttuja. Mirha eli kumihart-si on mirhapuiden kuoren halkeamasta valutettava materiaali, josta tehty öljy tuoksuu hyvälle ja omaa antibakteerisia ominaisuuksia. Käyttistä kamaa siis!

Vaikka tietäjien kotimaata ei paljaste-ta, kertoo heistä jotain sana, jolla heitä kuvataan. Tietäjistä käytetään alkukie-lessä kreikan sanaa magos. Asiayhtey-destä riippuen käännös voi olla tietäjä, maagi, huijari tai noita. Alkujaan sa-nalla on viitattu persialaisiin pappei-hin, mutta sittemmin historiassa sillä on viitattu muihinkin itäisten tieteiden ja astrologian harrastajiin. Vanhan tes-tamentin kreikankielisissä käännöksis-sä sama sana viittaa enteidenselittäjiin, loitsupappeihin ja noitiin. Uudesta tes-tamentista löytyvät samalla nimikkeellä noidat Simon ja Barjesus. Ja sitten ovat nämä Matteuksen evankeliumin tietäjät.

Sanomattakin on selvää, että ensim-mäiset Matteuksen evankeliumin lukijat suhtautuivat varmasti varauksella näi-hin ennustajanoitiin. Tietäjien tarkempi tutkailu tuo nykylukijallekin mielikuvan kristilliselle perinteelle vieraista, ehkä jopa epäilyttäviä asioita harrastavista hahmoista. Kuitenkin juuri nämä hah-mot janoavat totuutta tehdäkseen pit-kän matkan sen löytääkseen. He toimi-vat omista lähtökohdistaan, mutta koh-datessaan Jumalan pienessä Jeesus-lap-sessa, he kumartavat ja antavat parhai-ta lahjoja, mitä arkuistaan löytävät.

Evankeliumit muistuttavat muul-loinkin, että kaikki ei ole sitä, miltä ih-missilmin näyttää. Noitatietäjä janoaa Kristusta ja pieni tuhiseva vauva onkin maailmankaikkeuden Vapahtaja. Jumala näkee sydämet ja kaiken muunkin. Ih-misten ennakkoluulot eivät myöskään määritä sitä, kenen puolella Jumala on. Evankeliumissa Jumala johtaa ihmeel-lisen tähden avulla tietäjiä. Lisäksi Ju-mala varoittaa tietäjiä unessa kuningas Herodeksen juonista. Jumala siunaa ja varjelee tietäjiä, ja tietäjillä on herk-kyyttä kuulla Jumalan ääni.

Rippikoulun kotiläksynä voisi olla hiljentyminen näiden aiheiden äärelle. Ketä kohtaan minulla on ennakkoluulo-ja? Miten Jumala näkee ennakkoluulo-jeni kohteet? Milloin minua kohtaan on oltu ennakkoluulolaisia? Miten Jumala on silloin nähnyt eri osapuolet? Miten itse voisin herkistyä Jumalan äänelle?

TEEMU MUURI
kappalainen, Lappeen seurakunta

Pixabay

KRISTINUSKO

Ekumeenisella yhteistyöllä edistetään kristittyjen yhtenäisyyttä

Uskonnon merkitys julkises-sa keskustelussa on lisään-tyntynyt maailmalta kantautu-vien konfliktituutisten myö-tä. Myös Suomessa eri kirkkokun-nat käyvät dialogia yhteiskunnas-sa tapahtuviin muutoksiin liittyen. Suomen Ekumeeninen neuvosto (SEN) organisoi kristillisten yhtei-söjen välistä yhteistyötä Suomes-sa ja se on ottanut vuosien varrella kantaa muun muassa ihmisoikeuk-sien, uskonnonvapauden ja pako-laisten puolesta.

Lähes kaikki Suomessa toimi-vat kristilliset järjestöt ovat Eku-meenisen neuvoston toiminnassa mukana. Ekumenia tulee kreikan-kielisestä sanasta oikoumene, joka tarkoittaa ”asutua maailmaa”. Eku-menialla tarkoitetaan käytännös-sä eri kirkkojen välistä yhteistyötä, joka rakentuu yhteiselle perustalle. Ekumeeninen liike kuvaa toimin-taa, jolla etsitään ja vahvistetaan ykseyttä Kristuksessa.

Kristillisten kirkkojen yhteyttä ajavan ekumeenisen liikkeen voi-daan katsoa syntyneen 1800-luvun lopulla. Arkikielessä käsitettä eku-meeninen käytetään myös syno-nyyminä ilmauksille kristittyjen keskinäinen tai kirkkojen välinen.

Rukousviikko on yksi ekumeenisen yhteistyön muoto Ekumeenisen neuvoston tehtävä-nä on edistää ekumeenista ajat-telua ja käytännön ekumeenista työtä, mistä erityisenä esimerkkinä voidaan pitää joka vuosi järjeste-tävää ekumeenista rukousviikkoa. Rukousviikko kristittyjen ykseyden puolesta on ekumeeninen juhla, jota Suomessa on järjestetty sää-nöllisesti 1960-luvulta lähtien. Ru-koilu on universaali ilmiö ja tärkeä uskonnon harjoittamisen muoto. Rukoillessaan ihminen pyrkii usein yhteyteen Jumalan kanssa, mutta myös yhteyteen toisten ihmisten kanssa.

Kahdeksan päivää kestävä ru-kousviikko pidetään vuosittain aina samaan aikaan tammikuun lopul-la. Ekumeeninen rukousviikko on maailmanlaajuisesti tunnettu kan-sainvälinen rukousliike. Se on yksi laajimmalle levinneistä hengelli-sistä liikkeistä ja yhteisen rukouk-sen uudistava vaikutus koskettaa kristittyjä kaikkialla maailmassa, myös Suomessa. Kristittyjen yk-seyden rukousviikkoa vietetään eri tavoin ympäri Suomea. Yhdessä ru-koileminen antaa mahdollisuuden kuulua joukkoon.

Helluntailiike

- Maailman toiseksi suurin kris-tillinen liike, arviolta 650 mil-joonaa helluntailaista.
- Raamattu uskonelämän tärkein auktoriteetti ja usko kolminai-suusoppiin.
- Keskeistä uskossa henkilökoh-tainen suhde Jeesukseen, syn-tien anteeksisaaminen ja evan-geliumin julistaminen.
- Korostaa Pyhän Hengen roolia jatkuvassa hengellisessä kas-vussa, armolahjojen ilmenemi-sessä sekä johdatuksessa hen-kilökohtaisen elämän valin-noissa.
- Vaikka usko on henkilökohtai-nen, sitä ilmennetään osana uskon yhteisöä eli seurakuntaa.

Luterilaisuus

- Luterilaisuus osa protestanttis-ta kristinuskoa ja kirkkoon kuu-luu 62,5 % suomalaisista.
- Keskeistä kolmiyhteinen Juma-la: Isä, Poika ja Pyhä Henki.
- Raamattu sisältää pelastussa-noman Jeesuksesta Kristukses-ta.
- Seurakunta kokoontuu yhteen

- sakramenttien (kaste, ehtoolli-nen) ja sanan äärelle.
- Kaikkiin ihmisiin tulisi suhtau-tua lähimmäisinä ja Jeesuksen opetuksen mukaisesti auttaa toisia. Tähän perustuu myös kirkon auttamis- eli diakonia-työ.
- Kirkon sisäisiä herätysliikkei-tä rukoilevaisuus, herännäisyys, evankelisuus, lestadiolaisuus ja viides herätysliike.

Suomen Vapaakirkko

- Itsenäisten vapaaseurakuntien muodostama kirkkokunta. Seu-rakuntia noin 100, jäseniä noin 15 000.
- Toimintaan kuuluvat sunnun-taimessujen lisäksi rukousillat, raamattupiirit ja nuortenillat.
- Korostaa henkilökohtaista uskoa ja seurakuntaan liittymi-sen ehtona oma usko Jeesuk-seen.
- Kasteena on upotuskaste. Eh-toollinen avoin kaikille kristi-tyille.
- Juuret ovat 1870-luvulla lute-rilaisessa kirkossa alkaneessa herätyksessä, jossa korostettiin

Pixabay

Rukoukset rauhan, ihmisoikeuksien ja oikeudenmukaisuuden puolesta

Tänä vuonna ekumeenisen rukousviikon julistuksessa viitataan uskontoihin, rauhaan, ihmisoikeuksiin ja oikeudenmukaisuuteen. Julistus muistuttaa, että rauha, ihmisoikeudet ja oikeudenmukaisuus ovat perustavanlaatuisia arvoja, joita tulee vaalia. Ne ovat peruspilareita yhteiskunnassamme, jossa jokainen ihminen on arvokas. Rukouspäiväjulistuksen on allekirjoittanut Suomen tasavallan presidentti **Alexander Stubb**.

Kristinuskossa rukoulu perustuu Jeesuksen antamaan esimerkkiin, sillä Jeesus rukoili sekä yksin että yhdessä muiden kanssa. Rukous voi olla rituaalista rukousta, omin sanoin rukoilua, esirukousta, pyyntörukousta, ylistystä ja myös kiitosrukousta.

– Lappeenrannassa meillä on rukouksissa mielessä kaupungin asiat ja monet ongelmat. Usko Jeesukseen voisi saada enemmän jansijaa kaupungissa ja yhteisöllinen rakkaus yli kirkkokuntarajojen, **Gunnar Lundberg** Lappeenrannan Vapaaseurakunnasta toteaa.

Hänen mukaansa ekumeeninen yhteistyö ja keskustelu on tärkeää yhteisöllisyyden edistämiseksi.

– Esimerkiksi yhteiset rukousaamiaiset voisivat olla edistämässä keskinäistä yhteyttä.

Ekumeenisuus on yhteistyötä

Lundberg kertoo ekumeenisen yhteistyön näkyvän rukoilussa ja kirkkojen välisissä ekumeenisissa keskusteluissa.

”Juuri sinut on luotu erityistä tarkoitus varten.”

GUNNAR LUNDBERG

– Yhteinen rukousviikko ykseyden puolesta nousee Raamatusta. Jeesus puhui siitä, että meidät tulisi tuntea keskinäisestä rakkaudesta.

Kristittyjen keskinäisen dialogin tavoitteena on vahvistaa ymmärrystä ja kunnioitusta erilaisuutta kohtaan, mutta myös edistää oikeudenmukaisuutta, rauhaa ja koko luomakunnan eheyttä. Dialogi edellyttää erilaisten traditio-

den tunnistamista ja avoimuutta rukoilla yhdessä sekä tutkia Raamattua. Rukousviikko vahvistaa kristittyjen ykseyttä ja rakentaa siltoja, ei muureja. Lundberg toteaa vielä lisäksi jokaisen ihmisen olevan tärkeä ja ainutlaatuinen.

– Juuri sinut on luotu erityistä tarkoitus varten. Elämälläsi on merkitystä.

Kristinuskosta tuli lähetyskonto hyvin pian sen jälkeen, kun liikkeen sisällä alettiin kasteen kautta ottamaan jäseniä. Pyhät kirjoitukset olivat kertomuksia Jeesuksen elämästä (evankeliumit) ja Jeesuksen seuraajien, kuten Paavalin kirjeitä. Kaikki kristinuskon eri muodot ovat levinneet ympäri maailmaa.

Lappeenrannassa toimii evankelis-luterilaisen kirkon lisäksi mm. ortodoksinen seurakunta, katolinen seurakunta, helluntai-seurakunta, Vapaaseurakunta ja Baptistiseurakunta. Metodistikirkon toiminta on Lappeenrannassa tällä hetkellä tauolla.

TEIJA SAVOLAINEN

KOLUMNI

”JOKA TEIDÄN JOUKOSSANNE ON SUURIN, SE OLKOON KUIN NUORIN, JA JOKA ON JOHTAJA, OLKOON KUIN PALVELIJA.”

LUUKKAAN EVANKELIUMIN sanat eivät päästä aikamme suurimpia johtajia helpolla. Työ johtajana on harvoin helppoa ja kivaa – pitäisi kyetä tekemään vaikeita päätöksiä jämäkästi olemalla samalla toisten palvelija. Ei saa olla suurin, mutta pitää uskaltaa määräillä. On ryhdyttävä toimeen, vaikka osa ihmisistä pahoittaa mielensä. Usein vastuun joutuu kantamaan myös asioista, joihin ei itse voi vaikuttaa.

Mitä vaaditaan henkilöltä, joka haluaa ryhtyä vaikkapa suurvallan johtajaksi? Johtajan asemaan pääsemiseksi vaaditaan karismaa eli sellaisia armolahjoja tai poikkeuksellisia ominaisuuksia, joilla suuret ihmismassat saadaan kiinnostuneiksi ja innostuneiksi henkilön kyvykkyydestä. Maailmanpolitiikan kärkinimet tuntuvat saavan osakseen samanlaista ihailua kuin kirkkaimmat pöytähdet.

”Jotta jatkuva sotiminen ja kahtiajako loppuisi, pitää ihmiskunnan kyetä valitsemaan johtajansa paremmin.”

Ennen monia nykyisiä valtionjohtajia karismaattisuudella suurten kansojen johtajaksi onnistui ponnistamaan esimerkiksi muuan Jeesus – ja vieläpä ilman minkäänlaista vaalibudjettia. Onkin surullista, miten paljon rahalla saa ostettua näkyvyyttä ja valtaa tämän päivän vaalikamppailuissa. Sen sijaan Jeesuksen kyky kohdella syrjittyjä kaltaisinaan sekä osoittaa arvojohtajuutta omalla esimerkillään tuntuvat olevan katoavia johtamisperinteitä maailmanpolitiikassa.

Kun katsoo listaa suurimmista ja eniten valtaa pitävistä johtajista sekä heidän tavoitteistaan, tulee väistämättä mieleen ajatus siitä, voiko näihin tehtäviin ikinä edes tulla valituksi karismaattinen palvelija, joka olisi nöyrä sekä kiltti mutta samalla napakka ja rikas. Kiristynyt maailmantilanne kaipaisi juuri tällaisia johtajuuden ilmentymiä, mutta suuria äänestäjämassoja tuntuu sen sijaan kiehtovan karisma, jolla saadaan maksimoitua oman ihmisryhmän etu. Jotta jatkuva sotiminen ja kahtiajako loppuisi, pitää ihmiskunnan kyetä valitsemaan johtajansa paremmin. Mistähän löytyisi se köyhä puuseppä, joka johtaisi esimerkillään maailman järjestykseen?

ELMO

henkilökohtaista uskon ratkaisua ja uskovien seurakuntaa.

Ortodoksinen kirkko

- Nykyisen Suomen alueella on toiminut noin 1300-luvulta asti ja aiemminkin.
- Rekisterissä olevia jäseniä on vajaa 60000. Lisäksi rekisteröimättömiä maahanmuuttajia.
- Ortodoksisen kirkon käsitys ihmisestä perustuu kolmiyhdisteen Jumalaan, Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen Luojana.
- Jumalan kuvana ja kaltaisuuteen kutsuttuna jokainen ihminen on pohjimmiltaan hyvä ja kykenevä rakkauteen.
- Yhteys Jumalaan toteutuu rukouksessa, jolla on kaksi yhtä tärkeää ulottuvuutta: yhteinen ja yksityinen.
- Vaikka ortodoksisen kirkon uskon perusteet ovat kaikkialla samat, paikalliskirkoilla on ero käytännön toiminnassa ja eettisissä painotuksissa.

Baptistikirkko

- Yhteensä Suomessa n. 3000 baptistia ja n. 50 seurakuntaa.

Maailmassa n. 100 miljoonaa pitää itseään baptistina.

- Korostavat henkilökohtaista uskon ratkaisua.
- Kirkkoon kuuluu 17 seurakuntaa ympäri Suomen. Kirkkoon kuuluvat venäjänkieliset Lappeenrannan baptistiseurakunnat.
- Baptistien opetuksen ominaispiirteinä on Raamatun paikansapitävyys ja auktoriteetti.
- Kaksi toimitusta (sakramenttia), kaste ja ehtoollinen.

Suomen metodistikirkko

- Suomen metodistikirkko on osa kansainvälistä Yhdistynyttä metodistikirkkoa (the United Methodist Church).
- Yhdistynyt metodistikirkko on näkemykseltään ekumeeninen.
- Tärkeää usko kolmiyhdisteen Jumalaan: Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Jumala on luonut maailman ja pitää sitä yllä.
- Kaksi sakramenttia: kaste ja ehtoollinen.
- Painottaa vapaakristilliseen tapaan yksilön omaa uskoa ja uskon ratkaisua.

Katolinen kirkko

- Yleismaailmallinen kirkkokunta, jota johtaa paavi, Rooman piispa, kirkon uskon mukaan Jeesuksen Kristuksen sijaisena maan päällä.
- Yli 1,3 miljardia kaikkialla maailmassa. Ennen 1520-luvun reformaatiota Suomi oli katolinen maa.
- Hiippakunnalla on yksi piispa ja siihen kuuluu 8 seurakuntaa. Toimintaa myös Lappeenrannassa.
- Suomessa n. 17 000 jäsentä. N. 55 % rekisteröidyistä jäsenistä on maahanmuuttajataustaisia. Kirkon jäsenmäärä kasvaa tasaisesti.
- Katolinen usko on yhteisöllistä. Kirkon usko ja moraaliopetus on yhtenäinen.
- Seitsemän sakramenttia: kaste, vahvistus, eukaristia, rippi eli parannus, sairaiden voitelu, pappisvihkimys (diakoni, pappi, piispa), avioliitto.
- Pyhimyksillä on tärkeä merkitys.

Kulkue saapuu inkeriläisten juhla jumalanpalvelukseen Padisen luostarin kirkkoon.

Kauneimmat Joululaulut Pyhän Mikaelin kirkossa.

Inkerinsuomalaisten tanssiryhmä Kataja esittää tanssin jumalanpalveluksessa Pyhän Mikaelin kirkossa.

SEURAKUNNAT

Tallinnan suomalaisen seurakunta elää ja hengittää

Uudenkarhea linja-auto kiittää aamuhämärissä halki Keski-Virossa sijaitsevan Jõgevamaan kohti Tarttoa. Ohi vilahtavat vanhat kolhoosin pellot ja pienet kylät. Tarton yliopistolla on juuri alkamassa Viron kirkon (EELK) yleinen pappeinkokous, ja minäkin olen mukana, sillä toimin Tallinnan suomalaisen seurakunnan kirkkoherrana. Kirjoitan tätä artikkelia bussin takapenkillä vielä vähän tokuraisena kello viiden aamuhertyksestä. Pienen taaperon kanssa tämänkaltaiset aamut eivät onneksi ole mitään aivan tavatonta.

Tiesitkö, että Tallinnassa ylipäättään on suomalainen seurakunta? Liityin itse Tallinnan suomalaiseen seurakuntaan jo opiskeluaikoinani vuonna 2016. Silloin tyttöystäväni eli nykyinen vaimoni **Reetta** asui ja työskenteli Virossa, joten alun perin seurakunta tuli meidän perheellemme tutuksi nimenomaan tavallisen ulkosuomalaisen kirkossa kävijän ja seurakuntalaisen näkökulmasta. Seurakunnan jäsenyyden kautta Tallinna on kulkenut mukani myös Etelä-Karjalassa. Vuosien 2020 ja 2022 välillä ennatin työskennellä pariinkin otteeseen Lappeenrannan seurakuntien oppilaitostyössä – ensin korona-ajan teologina ja viimein kirkon virkaan vihittyinä. Haikkein mielin jätin syksyllä 2022 työni Lappeenrannan seurakuntien oppilaitospastorina ja kansainvälisen työn pappina. Toisaalta ilman **Sari Kososelta** ja muilta rautaisilta työtovereilta saamiani eväitä en ehkä olisi koskaan edes uskaltanut tehdä loikkaa Itämeren toiselle puolelle virolaisen sisarkirkon palvelukseen. Vaikka Tallinna oli ehtinyt lyhyessä ajassa muuttua paljon, ja kielen uudelleen haltuun ottamisessa meni oma aikansa, olemme kotiutuneet mainiosti. Henkinen ja fyysinen matka yli Suomenlahden ei onneksi ole yhtään niin pitkä kuin satunnaisesta Viron-kävijästä saat- taan joskus tuntua.

Virossa toimii kaksi suomenkielistä seurakuntaa Tallinnan suomalainen seurakunta – viralliselta nimeltään Pyhän Pietarin seurakunta – on toinen Viron evankelisuterilaisen kirkon suomenkielisistä seurakunnista. Eteläisessä Virossa toimii Tarton suomalainen seurakunta, joka kuitenkin on niin pieni, ettei sillä ole nykyisin omaa kirkkoherraa, vaan virolainen huoltajapappi. Suomalaisen seurakuntien lisäksi Viron kirkkoon kuuluu ruotsalainen ja saksalainen seurakunta, jotka nekin Tallinnan suomalaisen seurakunnan tavoin palvelevat monikielistä ja -kulttuurista yhteisöä kaikkialla Virossa. Nimensä

mukaisesti meidän seurakuntamme toiminta kuitenkin painottuu Tallinnaan ja sen lähiympäristöön. Tallinnassa on mahdollista osallistua säännöllisesti suomenkieliseen messuun ja muuhun seurakunnan kokoavaan toimintaan sekä suorittaa rippikoulu ja isoskoulutus. Kirkon pyhistä toimituksista erityisen kysyttyjä ovat avioliiton siunaamiset, sillä vuosittain monet suomalaiset avioparit saapuvat viettämään hääjuhlaansa Viron monissa linnoissa, kartanoissa ja luontokohteissa. Varsinkin joulun aikaan seurakunta jalkautuu sinne, missä suomalaiset Tallinnan lisäksi asuvat ja matkailavat: Pärnuun, Tarttoon ja Haapsaluun.

Tavoitteeni on, että kaikki suomalaisen seurakunnan toiminta lähtee niistä tarpeista ja kysymyksistä, joita yksittäisillä seurakuntalaisilla tai erilaisilla yhteisöillä on. Lappeenrannan seurakuntien oppilaitostyöstä tarttui aikoinaan mukaani ajatus, ettei seurakunnan pidä milloinkaan kilpailla ihmisten ajasta ja huomios- ta muiden yhteisöjen kanssa, vaan ennemminkin olla luotettava yhteis- työkumppani ja läsnä siellä, missä ihmiset muutenkin ovat. Siksi emme koskaan sano ei, jos joku kutsuu seurakuntaa mukaan tekemään yhdessä – tämä koskee niin suomalaisia vie- raita kuin paikallisia toimijoitakin.

”Tallinnan suomalaisen seurakunta pyrkiikin palvelemaan suomalaistaustaisia opiskelijoita Virossa, Latviassa ja Liettuassa.”

Erityisen tärkeää yhteisölähtöisyys on Tallinnan kaltaisissa paikoissa, missä seurakunnalla on käytettävissään vain niukasti erilaisia resursseja. Kun palkattuja työntekijöitä on vähän, jää papin tehtäväksi rohkaista jokaista seurakunta- laista löytämään omat lahjansa ja keksimään niille rakentavaa käyttöä. Pärnu maanteen seurakuntakoti onkin kaikkien suomalaisten yhteinen tila, johon jokainen saa tulla tekemään itselleen merkityksellisiä asioita yhdessä muiden kanssa ilman paineita tai vaatimuksia.

Inkerinsuomalaisuus vahvasti läsnä Yksi suomalaisten seurakuntien erityispiirre Virossa on, että monet alkuperäiset seurakuntalaiset ovat juuriltaan inkerinsuomalaisia eli ny-

kyisen Pietarin kaupungin ympäristössä vuosisatoja eläneiden suomalaisten jälkeläisiä. Heidän historian- sa on myös Tallinnan suomalaisen seurakunnan historiaa, sillä inkeriläisten elpyneestä kulttuuriharras- tuksesta lähti vuonna 1989 myös ajatus suomenkielisestä luterilai- sesta uskonyhteisöstä Tallinnassa. Suomalaisen seurakunnan yhteis- sessä muistamisessa korostuvatkin varsinaisten suomalaisten kansalli- sen kertomuksen lisäksi myös inke- riläisten kokemukset pakkosiirroista, oman kulttuurin hävittämisestä ja yhdessä selviytymisestä. Aika näyt- tää, löytääkö myös seuraava inke- rinsuomalaisten sukupolvi vanhem- piensa ja isovanhempiensa luterilai- sen perinteen, kielen ja kulttuurin. Toisaalta jo nyt Tallinnan suoma- laisen seurakunnan toiminnassa on mukana myös monia perheitä, joi- den jäsenistä kaikki eivät ole kielel- tään tai kulttuuriltaan suomalaisia, mikä tekee meistä aidosti monikult- tuurisen yhteisön – ja toivottavasti myös madaltaa kynnystä tulla mu- kaan äidinkielestä tai omista suku- juurista riippumatta.

Baltiassa kasvava joukko suomalaisia opiskelijoita Viimeisimpänä ryhmänä seurakun- nan tarjoaman tuen ja palvelun pii- riin tulivat suomalaiset opiskelijat, joiden määrä Baltiassa kasvaa vuosi- vuodelta. Tallinnan suomalainen seurakunta pyrkiikin palvelemaan suomalaistaustaisia opiskelijoita kaikissa kolmessa Baltian tasaval- lassa: Virossa, Latviassa ja Liettuas- sa. Fyysisesti siirtolaispappi ei tie- tenkään voi olla jatkuvasti läsnä eri kampuksilla, mutta jokaisen opis- kelijan on hyvä muistaa, että pappi on luotettava keskustelukumppa- ni, jonka kanssa voi puhua kaikesta maan ja taivaan välillä – riippumat- ta siitä, mihin itse uskoo tai missä kaupungissa itse asuu ja opiske- lee. Näin opiskelijatyö Baltiassa ei

Reetta Kallanne

Näkymä suomalaisen seurakuntakodin ikkunasta Tallinnan Vanhaankaupunkiin.

Reetta Kallanne

Virkaan asettaminen, jossa mukana myös lääninrovasti Jaan Tammsalu ja arkkipiispa Urmas Viilma.

itse asiassa eroa kovin radikaalisti siitä työstä, jota Lappeenrannassa-kin tehdään eri oppilaitosyhteisöis-sä. Baltian maissa suomalainen seurakunta tarjoaa kampuspaikkakun-nilla myös kaikki tutut ja turvalli-set kirkolliset toimitukset suomeksi. Siten kosketus kotimaahan ja kirk-koon säilyy myös opiskelujen aika-na riippumatta siitä, onko tarkoituk-sena palata valmistumisen jälkeen Suomeen vai aloittaa työt uudessa ammatissa jossain ihan muualla. Ja vaikka Tallinnan suomalaisen seu-rakunnan jalkautuvan työn erityise-

nä kohteena Latviassa ja Liettua-sa ovatkin suomalaiset opiskelijat, on tavoitteena, että papin vierailu-jen yhteydessä jumalanpalvelukset ja muut pyhät toimitukset ovat aina tarjolla koko paikalliselle suoma-laisyhteisölle.

Liittyminen Merimieskirkkoon avaa uusia mahdollisuuksia
Vuoden 2025 alusta Tallinnan suo-malainen seurakunta liittyi mui-den ulkosuomalaisten seurakun-tien mukana Suomen Merimieskirk-koon yhtenä sen asemapaikkana.

Tiheä lauttaliikenne yhdistää Tallin-nan Helsingin matkustajasatamiin, mutta vielä vilkkaampaa on liikenne Vuosaaren ja Tallinnan naapurissa sijaitsevan Muugan satamien välillä. Myös yhteys Vuosaaren merimies-kirkon ja Viron välillä on siis jo nyt olemassa, mutta siirtyminen saman katon alle tekee mahdollisek-si suunnitelmallisen yhteistyön yli Suomenlahden. Koska aikaisempaa perinnettä merenkulkijoiden paris-sa tehtävästä työstä ei Tallinnassa ole, odotan innolla, että pääsen nä-kemään ja kuulemaan, millaista työ konkreettisesti on muissa kaupun-geissa ja satamissa.

Kun ajattelee Tallinnan sijaintia ja liki tuhatvuotista historiaa kansain-välisenä satamakaupunkina, on oi-keastaan pieni ihme, ettei virallis-ta yhteistyötä Tallinnan suomalai-sen seurakunnan ja Merimieskirkon kesken ole vielä aikaisemmin ollut. Kirkon ulkosuomalaistyön uudel-leen järjestämisen myötä Itämeren ympäristön suomenkieliset seura-kunnat ja merimieskirkot muodos-tavat pian lähes kaikki rannat katta-van kokonaisuuden, joka muistuttaa myös siitä, että Itämeri on vuosisa-toja ollut ja yhä edelleen on mei-dän pohjoiseurooppalaisten oma sisämeri. Vaikka aika onkin levoton-ta, ihmiset matkailivat edelleen Itä-merellä ja ovat kiinnostuneita siitä, mitä vastarannalle kuuluu.

TOMI KALLANNE
Tallinnan suomalaisen seurakunnan kirkkoherra

www.tallinnanseurakunta.fi
Suomenkielistä jumalanpalve-lusta vietetään säännöllisesti joka toinen viikko ruotsalaisessa Pyhän Mikaelin kirkossa Tallinnan vanhassakaupungissa.

Reetta Kallanne

Suomalainen seurakunta joulumarkkinoilla.

Reetta Kallanne

Lepohetki messussa Pyhän Mikaelin kirkossa.

Reetta Kallanne

Isänpäiväkorttien askartelua suomalaisella seurakun-takodilla.

”MENTÄISKÖ NAIMISIIN?”

Häyössä pääsee vaivatta vihille. Vielä ehtii kosia!

Tunnelmallista Häyö-tapahtumaa vietetään Lappeen Marian kirkossa (Valtakatu 35) 2.5.2025 klo 16–23.

HÄYÖSSÄ KAIKKI on tehty parille valmiiksi, naimisiin pääsee vaivat-
tomasti, mutta arvokkaasti. Vihkimiseen varataan aikaa n. 30 minuuttia. Vihkimisen suorittaa pappi ja kanttori. Vihkimisen jälkeen tarjoamme kak-
kukahvit (n. 30–45 min) Lappeen seurakuntasalis-
sa osoitteessa Kirkkoka-
tu 10 C.

Tarkemmat toimintaoh-
jeet löytyvät osoitteesta
lappeenrannaseurakun-
nat.fi/haayo

**Perustieto Häyössä
avioliittoon aikoville**
Vihkimisessä tarvittavat
kaksi todistajaa tulevat
seurakunnan puolesta, jos
parilla ei ole heitä mu-
kanaan. Mukaan tarvit-
set vain

- tulevan puoliso
ja sormukset
- avioliiton esteettömyys-
todistuksen/
-todistukset
- molempien
henkilöllisyys-
todistukset

Avioliiton esteettömyys-
todistus on tilattava
osoitteesta esteidentut-
kinta.fi, seurakuntien pal-
velupisteestä (Koulukatu
12 A) tai keskusrekisteris-
tä viimeistään 22.4.2025.
Esteettömyystodistus on
voimassa neljä kuukautta.

Huom.! Esteettömyysto-
distuksesta tulee ilme-
tä, että

- molemmat kuuluvat
kirkkoon
- ainakin toinen kuu-
luu evankelis-luterilai-
seen kirkkoon (ja toi-
nen johonkin muuhun
kristilliseen kirkkoon
tai kristilliseen uskon-
tokuntaan Suomessa tai
ulkomailla. Kristillisiä
kirkkoja ovat esimerkik-
si ortodoksinen kirkko,
katolinen kirkko sekä
helluntaikirkko, advent-
tikirkko, vapaakirkko ja
baptistikirkko.

Luterilaisilla tulee rip-
pikoulun olla suoritet-
tu. Ilman voimassa olevaa
ja yllä mainituilla tiedoil-
la varustettua esteettö-
myystodistusta ei voida
vihkiä. Muista ottaa todis-
tus/todistukset mukaan
Häyöhön!

Jos olet mennyt aiem-
min naimisiin maistraa-
tissa, niin Häyössä on
mahdollista saada myös
kirkollinen siunaus avio-
liitollesi. Siunauksen ol-
lessa kyseessä ei myös-
kään tarvitse välttämättä
kuulua kirkkoon.

**Onko sinulla
kysyttävää Häyöstä?**
Ota yhteyttä pastori
Teemu Muuriin
teemu.muuri@evl.fi
puh. 040 312 6604

KUMMIUS

Kummin tehtävä:
hengellinen opas
vai tukihenkilö?

Kristillisessä perinteessä
kummius on merkittävä
ja arvokas tehtävä, joka
on enemmän kuin pelkkä
seremoniallinen tehtävä. Kum-
mi toimii lapsen elämän matkal-
la oppaana ja tukijana, joka si-
toutuu auttamaan kummilastaan
kasvamaan uskossa ja elämän
viisaudessa.

Kummius tarkoittaa varmas-
ti eri asioita eri ihmisille. Voisi-
ko kummi olla todellinen ystävä
kummilapselleen? Mitä kum-
mius kristillisenä käsitteenä tar-
koittaa?

**Juuret ovat
pitkällä historiassa**
Kummius juontaa juurensa var-
haiskristillisestä ajasta, jolloin
kaste oli merkittävä tapahtuma
seurakunnan elämässä. Kummit
olivat alun perin kasteen todis-
tajia ja tukijoita, jotka auttoivat
kastettavaa elämään kristillistä
elämää.
Nykyään kummius on säilyttä-
nyt tämän hengellisen ulottu-
vuuden, mutta siihen on myös
tullut uusia merkityksiä ja vas-
tuuta.

**Kummin roolit vaihtelevat
ajassa ja kulttuurissa**
Kristillisessä perinteessä kummi
on ollut ennen kaikkea hengel-
linen opas. Tämä tarkoittaa, että
kummi auttaa kummilastaan
tutustumaan pyhään Jumalaan.
Kummi voi esimerkiksi rukoilla
kummilapsensa puolesta ja kes-
kustella uskonnollisista kysy-
myksistä.
Hengellinen tuki voi myös tar-
koittaa sitä, että kummi on läsnä
tärkeissä kirkollisissa tapahtu-
missa, kuten konfirmaatiossa ja
ehtoollisella.

Kummius ei kuitenkaan ra-
joitu vain hengellisiin asioihin.
Kummi voi olla myös tärkeä tu-
kija ja ystävä kummilapselleen
arjen keskellä. Nykyaikana ko-
rostuu kummin rooli enemmän-
kin ystävänä.

**”Kummius ei
kuitenkaan rajoitu
vain hengellisiin
asioihin. Kummi
voi olla myös
tärkeä tukija
ja ystävä
kummilapselleen
arjen keskellä.”**

Ystävyys voi ilmetä monin
tavoin: yhteisten harrastusten
kautta, yhdessä vietetyn ajan
muodossa tai yksinkertaises-
ti olemalla läsnä kummilapsen
elämässä. Kummi voi olla se
henkilö, johon kummilapsi voi
luottaa ja turvautua elämän eri
vaiheissa. Kummi voi olla hyvä
ystävä, joka kuuntelee, tukee ja
rohkaisee. Tämä ystävyys perus-
tuu luottamukseen ja molem-
minpuoliseen kunnioitukseen.
Kummi voi toimia esimerkkinä
turvallisesta aikuisesta ja ystä-
västä.

Arjen kummiutta
Käytännössä kummius voi tar-
koittaa monia asioita. Kummi voi
esimerkiksi osallistua kummi-
lapsensa syntymäpäiville, kou-
lun juhliin ja muihin tärkeisiin
tapahtumiin kuten olla siunaas-
sa kummilasta koulutielle.
Kummi voi myös tarjota käytän-

Jukka Kosonen

Lappeenrannan seurakun-
tayhtymän kummipelaaja
Tiia Saarela PesäYseistä.

Lappeen kirkon
häyö

Ilmoittaudu
ja varaa aika
viimeistään
22.4.2025!

2. 5.
klo
16-23

lappeenrannaseurakunnat.fi/haayo

LAPPEENRANNAN⁺
EV.LUT. SEURAKUNNAT

KUMMIPELI SAIPA-JYP
KISAPUISTOSSA
15.2.KLO 17

TUU MUKAAN!
#KUMMINKAA

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

Jukka Kosonen

Seurakunnat järjestävät kummipeleissään erilaisia aktiviteetteja lapsille. Pelinjohtajana Lauritsalan seurakunnan kirkkoherra Jaana Pussinen.

nön apua, kuten auttaa läksyissä tai olla tukena vaikeina aikoina. Tärkeintä on, että kummi on läsnä ja osoittaa välittävänsä kummilapsestaan. Kummiuden ei tarvitse päättää lapsuuteen, vaan se jatkuu läpi elämän. Kummi voi olla tärkeä tuki ja ystävä, jolle voi jakaa elämän ilot ja surut – myös nuoruudessa ja aikuisuudessa. Ehkä voit luoda oman perinteesi kummin tai kummilapsen kanssa ystävänpäivänä?

Osallistu kummitoimintaan seurakunnissa
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnissa on jo pitkään ollut kummitoimintaa. On järjestetty kummipelejä yhdessä paikallisten urheiluseurojen kanssa, on tarjottu piknik-kasseja kummipäivän viettoon valtakunnallisena kummipäivänä ja tuettu kummien ja kummilasten yhteistä tekemistä mm. ilmaisilla pääsylipuilla tapahtumiin. Lisäksi Lappeenrannan seura-

KERRO AJATUKSIASI KUMMIUDESTA

KERÄÄMME AJATUKSIA ja tarinoita kummiudesta seuraavaa juttuamme varten. Oletko tehnyt kummin/ kummilapsen kanssa jotain kivaa? Millainen muisto sinulla on kummistasi tai kummilapsestasi? Minkä itse ajattelisit olevan kummin tehtävä nykypäivänä?

Mitä voisit itse tehdä lisätäksesi yhteistä tekemistä tai ystävyyttä? Kaikenlaiset ajatukset ovat tervetulleita! Teemme kokemuksista koosteen juttua, jolloin ketään ei yksilöidä. Mielellämme myös haastatteleminen, eli mikäli voit kertoa ajatuksiasi nimellä ja kuvalla, niin ilmoita siitä. Ajatuksia voi lähettää: eija.fabritius@evl.fi. Kaikkia ajatuksiin lähettäneitä muistamme pienellä lahjalla.

kunnilla on jo vuosien ajan ollut kummipelaaja jossain paikallisessa urheiluseurassa. Tällä hetkellä kummipelaajamme on **Tiia Saarela** PesäYseistä. Seurakunnat järjestävät tänäkin keväänä useampia kummipelejä.

Seuraa ilmoitteluamme lappeenrannanseurakunnat.fi tai FB ja Instagram @lprseurakunnat. Seuraa kummipelimme on Saipa-JYP 15.2.2025.

EIJA FABRITIUS

Arvi auttaa

OLEN KIRKOSSA käydessäni huomannut, että rippikoululaiset osallistuvat ehtoolliselle. Mikä tässä on taustalla? Takavuosinahan ehtoolliselle pääsi ensimmäisen kerran vasta konfirmaatiopäivänä.

Niinhän se tosiaan oli. Kuitenkaan perinne ensimmäisestä ehtoollisesta konfirmaatiopäivänä ei ole niin vanha kuin voisi ajatella. Konfirmaation ja ensimmäisen ehtoollisen yhteys vakiintui ehkä vasta reilu sata vuotta sitten.

Taustalla on ollut ajatus, että ehtoolliselle osallistujan on syytä ymmärtää, että ehtoollisessa ei ole kyse tavallisesta syömisestä ja juomisesta. Koska rippikoulussa asiasta on saatu opetusta, on ollut tietysti luontevaa pitää konfirmaatiopäivää rajapyykkinä.

Kastetta piti seurata opetus, jotta kastettava ymmärtäisi, minkä lahjan hän on kasteessa saanut. Opetuksen tarkoituksena oli paitsi auttaa ymmärtämään kasteessa annettu pelastuksen lahja, myös valmistaa seurakunnan jäseniä ehtoolliselle.

Kuitenkin lapsi voi saada asiassa opetusta kotonaan kuten myös rippikoululainen rippikoulun kuluessa. Rippikouluhan kestää nykyisinkin noin puoli vuotta. Läheisen aikuisen kanssa tai rippikouluryhmän osana ehtoolliselle saapuvan lapsen tai nuoren oletetaan saaneen tarvittava opetus näiltä aikuisilta.

Katekismuksemme tiivistää ehtoollisen merkityksen näin: "Ehtoollisen lahja, syntien anteeksisaaminen, annetaan meille niissä sanoissa, jotka meille sakramentin saadessamme lausutaan: "sinun puolestasi annettu". Kun uskomme nämä sanat ja otamme vastaan leivän ja viinin, nautimme hengellisen aterian, joka uudistaa elämämme ja lisää meissä rakkautta lähimmäisiimme. Ehtoollinen yhdistää meidät Kristukseen ja toisiimme. Sitä vietetään yhdessä taivaan joukon ja kaikkien pyhien kanssa."

Ehtoollinen pysyy pohjimmitaan aina salaisuutena. Seurakunnan jäseneksi tullaan kasteessa ja ehtoollinen on seurakunnan yhteinen hengellinen ateria, tarkoitettu kaikille seurakunnan jäsenille heidän uskonsa vahvistukseksi.

Joutsenon seurakunnan Tiistaikahvila

Seurakuntakeskus, Penttiläntie 5
Myytävänä myös käsitoitit.

Tuotto lähetystyön hyväksi.

4.2. alkaen
klo 13-14.30

JOUTSENON SEURAKUNTA⁺
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Joutsenon seurakunnan Yhteinen arkiruokailu

SEURAKUNTAKESKUKSESSA, PENTTILÄNTIE 5 KLO 11:30-13

ti 4.2. ti 4.3. ti 1.4. ti 6.5.

Diakoniatyöntekijä tavattavissa

JOUTSENON SEURAKUNTA⁺
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Pyhän tilan tuoliJooga

Sammonlahden kirkon Ankkurisalissa tiistaisin 21.1., 18.2., 18.3., 22.4. ja 20.5. klo 18.00

Eija Juvakka ohjaa. Hartaus Maarit Hirvi. Sopii kaikille, ei vaadi ilmoittautumista.

SAMMONLAHDEN SEURAKUNTA⁺
Lappeenrannan ev.lut. seurakunnat

Haemme Lappeenrannan seurakuntayhtymän seurakuntien palvelupisteelle johtavaa toimistosihteerä.

Hae paikkaa 12.2.2025 klo 15 mennessä!
<https://kirkkorekry.fi/fi/tyopaikat/>

LAPPEENRANNAN EV.LUT. SEURAKUNNAT⁺

YMPÄRISTÖMME ON YLLÄTYKSIÄ TÄYNNÄ

KUN MINULTA KYSYTTIIN, haluaisinko kirjoittaa Seurakuntatervehdykseen pienen tekstin, vastasin heti, että ilman muuta. Myöhemmin iski paniikki ja ahdistus: mistä minä oikein kirjoittaisin, aihekin oli vapaa. Olisi helpompaa kirjoittaa, jos olisi joku annettu aihe tai teema. Ohjeistuksena oli, että voisin kirjoittaa jostain itselleni läheisestä aiheesta. Itselleni läheisestä, voi voi, tämä ei oikein helpota.

Pidän lukemisesta, kirjoitanko siis kirjoista? Liian puisevaa. Elokuvatkin ovat kivoja, mutta ei tämä ole mikään viihdepalsta. Mites sitten uinti, mitä siitä voi edes kirjoittaa. Päädyin lopulta pitkäaikaiseen harrastukseeni, geokätköilyyn.

On sanottu, että etsivä löytää ja se pitää todella paikkansa geokätköilyssä. Geokätköt ovat pieniä maastoon, useimmiten hyvin ovelasti, piilotettuja ja pieniä kätköjä, joiden sisällä on ainakin lokikirja, johon tulee kirjata löytöpäivä ja oma nimimerkki. Kätköt haastavat katsomaan ympäristöä ja arkisia esineitä eri tavalla – missä kätkö voisi olla?

Samalla tulevat tutuksi hieman erikoisemmatkin paikat kaupungin alueella, useimmiten paikkojen historiaa kerrotaan kätkön esittelyn yhteydessä. Kesällä löysinkin pari oikein viehättävää paikkaa, joihin en olisi päätenyt ilman geokätköilyä tuskin koskaan. Vierailin esimerkiksi Kanavansuun sahan raunioilla, en ollut edes tiennyt Kanavansuulla olleen saha aikoinaan.

Historiaa on löydettävissä kaikkialla, useimmiten se vain on unohtunut suurimmalta osalta meistä. Meneminen sivuun kuljetuilta poluilta ja keskelle ei mitään tekee joskus hyvää jokaiselle meistä.

Keskellä metsää pääsee luomakunnan ytimeen, linnut laulavat puissa, liikenteen ääniä ei kuulu ja sisällä vallitsee rauha. Tällaisissa hetkissä Luojan läheisyys on käsin kosketeltavaa, lajien monimuotoisuus ja luonnon kauneus ovat välillä häikäiseviä asioita.

Samalla usein kuitenkin valitettavasti kokee surua ihmisen itsekkyydestä: harvassa ovat paikat, joissa ei näkyisi jälkiä meistä ihmisistä roskien muodossa. Olemme valitettavan etääntyneitä luomakunnasta.

Siksi haluankin haastaa jokaisen yksinkertaisella ohjeella: mene metsään. Jos haluat jonkun syyn mennä metsään, suosittelen geokätköilyä. Tarvitset tähän harrastukseen vain älypuhelimien ja kynän.

Jos näet minut haahuilemassa eksyneen näköisenä tutkimassa läheistä puuta tai pensasta, ei hätää, en ole eksyksissä, vaan todennäköisesti kätköä etsimässä. Tai sitten vain ihastelemassa luomakunnan kauneutta.

KUSTI KOLJONEN
seurakuntapastori, Lauritsalan seurakunta

Jukka Kosonen

Lappeenrannan kirkon geokätkön piilotus.

Anne-Mari Välikaupila syntyy yksi öljyvärimaalaus keskimäärin kolmessa noin puolentoista tunnin maalausessiossa.

TYÖNTEKUJÄ HARRASTAA

Taide elämäntapana

Valokuvat muuttuvat Anne-Mari Välikaupin siveltimellä öljyväritauluiksi.

Maalaminen ja valokuvaus kulkevat käsi kädessä Lappeenrannan seurakunnan seurakuntasihteeri Anne-Mari Välikaupin arjessa.

– Käytän usein mallina itse otamiani valokuvia, hän kertoo.

Välikauppi on harrastanut valokuvausta 12-vuotiaasta saakka. Aluksi hän lainasi isänsä Pen-

tax-järjestelmäkameraa, kunnes hankki oman Minoltan.

Hän kävi ensimmäisellä valokuvauskurssillaan Ruovedellä vuonna 1997.

– Lähdin täältä ihan itsekseni sinne.

Kurssin jälkeen hän liittyi Saimaan kameraseuraan, missä hän toimi aktiivisena 10 vuotta.

Välikauppi kuvaa nykyään Fu-

jifilm X30 -kompaktikameralla. Hän ottaa yleensä maisemakuvia ja erilaisia makrolähikuvia.

– Pelkästään kesälomareissusta voi tulla noin 2000 kuvaa, hän toteaa. Vaikka suurin osa kuvista jää digitaaliseen muotoon, hän on myös teettänyt välillä kuvistään tauluja.

Lappeenrannan linnoitus lukeutuu Välikaupin suosikkiku-

WA+K
IN TALK

KENELLE

- 13-28 vuotiaille
- Keskustelua turvallisen aikuisen kanssa
- Luottamuksellista ja anonymiä
- Ratkaisukeskeistä ja toivoa luovaa
- Maksutonta

Yksin ei tarvitse selvittää ja murheita voi puolittaa juttelemalla.

LAPPEENRANNAN⁺
EV.LUT. SEURAKUNNAT

Atso Suopanki

— Ilman hänen kannustustaan en olisi tehnyt yhtään ainutta taulua.
Hän teki kolme ensimmäistä maalaustaan vesiväreillä kotonaan vuonna 1994. Samana vuonna hän meni kansalaisopiston taidekurssille, jonka opettajana toimi **Petri Rapo**.

”Kesäloma-reissusta voi tulla noin 2000 kuvaa.”

ANNE-MARI VÄLIKAUPPI

Muun muassa sommittelua ja värien käyttöä opettavilla kursseilla vesivärit vaihtuivat öljyväriin.
— Kävin niitä kursseja monia vuosia.
Välikaupin maalausharrastus jäi tauolle äitiyden myötä. Lapsen ollessa neljävuotias hän pestasi tämän kummitäidin lastenhoitajaksi ja palasi kursseille, joilla hän käy yhä, yli 10 vuotta

myöhemmin viikoittain. Hänen suurin maalauksensa on ollut nelimetrin kokoinen. Pienimmät ovat A4-kokoisia.
Hän nauttii pääosin esittävästä taiteesta abstraktin sijaan. Suosikkitaiteilijoihin lukeutuvat **Albert Edelfelt**, **Helene Schjerfbeck** ja **Eero Järnefelt**. Taidetta hän käy katsomassa esimerkiksi Helsingin Ateneumissa ja Lappeenrannassa Mai-Art Galleryssa ja Galleria Pihatossa.
Välikauppi on tehnyt vuosien varrella kymmeniä maalauksia, joista osan hän on antanut lahjaksi ja osaa hän säilyttää varastossa. Viimeiset kolme vuotta hänen kotinsa seinää on koristanut Pantterin uni -niminen, itse maalattu kolmen taulun sarja.
— Siinä pantteri näkee unta, joka jatkuu kahdessa viereisessä taulussa.
Hänen töitään voi nähdä kevään kansalaisopiston järjestämässä taidenäyttelyssä.

ATSO SUOPANKI

Anne-Mari Välikauppi

Anne-Mari Välikaupin viimeisin maalaus kuvaa kuutamo.

vauskohteisiin. Hän on käynyt kuvausmatkoilla esimerkiksi Norjassa.
— Tarkastelen maailmaa ikään kuin linssin läpi, valokuvaajan kannalta.
Taulua maalatessaan hän voi yhdistellä elementtejä eri kuvistaan.
— Joskus taivas on yhdestä kuvasta, maa toisesta ja vielä jokin elementti kolmannelta valokuvasta.

Opettajan kannustus kantoi
Välikaupin öljyväritaulut kuvaavat yleensä Suomen luontoa. Taidenäyttelyssä puraisi yläasteella **Ritva ”Titta” Hanskin** kuvaamataidon tunneilla.

Oot sie kesätöitä vailla?

Lappeenrannan seurakuntayhtymässä on tarjolla kesätyöpaikkoja 18 vuotta täyttäneille hautausmaiden hoidossa, leirikeskusten keittiöissä sekä kiinteistöjen ulkoalueiden hoidossa.

Katso tehtävät osoitteesta:
<https://kirkkorekry.fi/fi/tyopaikat/>

Lisätietoja antavat

Hautausmaat, **Seija Kuosmanen**
p. 040 312 6250 seija.kuosmanen@evl.fi
Kiinteistöjen ulkoalueiden hoito ja leirikeskusten keittiöt, **Kirsi Hyvönen**
p. 040 312 6230 kirsi.hyvonen@evl.fi

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTAYHTYMÄN

Uutisia lyhyesti

HAUTAUSMAKSUT NOUSEVAT

Valtion rahoituksen pieneneminen aiemmasta 80 %:sta 50 %:iin aiheuttaa asiakasmaksujen nousemista hautausmaiden hoidossa. Seurakunnat hoitavat hautausmaiden kaivamisesta, haudauksen hoidosta ja vainajan säilytyksestä aiheutuneet kulut. Näitä kuluja ei voida kattaa kirkon jäsenten maksamasta kirkollisverosta.
Hautojen hoidosta perittäviin maksuihin valtion rahoituksen pienenemisellä ei ole vaikutusta. Seurakuntien hautausmaiden hoitoon perityt varat kerätään erilliseen hautausmaiden hoitorahastoon, josta hoidosta aiheutuvat kulut katetaan. Hautausmaiden hoitoon tuli noin 2 % korotus kirkon kassan kustannusten vuoksi. Hautausmaiden hoitoon ei käytetä valtion rahoitusta, eikä kirkollisverovarot.

Hautausmaiden maksuja koskeneen kirkkolain muutoksen (780/2012) perusteluissa kiinnitettiin huomiota siihen, että ero paikkakuntalaisen ja vieraspaikkakuntalaisen hautausmaiden hoidon luovutetun hautausmaiden hoidon hinnassa ei saa olla liian suuri. Tämän vuoksi vieraspaikkakuntalaisten hautausmaiden maksut saattavat jopa laskea.

LAPPEENRANNAN SEURAKUNTAYHTYMÄ MYÖS KORJAA KIINTEISTÖJÄÄN

Seurakuntayhtymän omistamat kiinteistöt, Kuusirannan leirikeskus Nuijamaalla sekä seurakuntakeskus ja rivitalo Vainikkalassa, olivat Huutokaupat.com -alustalla myynnissä marras-joulukuussa 2024. Molemmista saatiin tarjoukset, jotka hyväksyttiin yhteisessä kirkkovaltuustossa 29.1.2025. Näin seurakuntayhtymälle tarpeettomat kiinteistöt pääsevät hyötykäyttöön uusien omistajien myötä.
Vuoden 2025 talousarviossa on myös varattu 1,8 miljoonaa euroa yhtymän kiinteistöjen korjaamiseen. Korjaamista tehdään useissa kiinteistöissä.

DIAKONIAITYÖHÖN LISÄÄ PANOSTUSTA

Valtion verotustekniset ratkaisut ovat nostamassa kirkollisverotuloja noin 6,5 %. Suomen ev.lut. kirkko on ohjeistanut seurakuntia lisäämään resursseja diakonia-työhön ja ihmisten hädän lievittämiseen.
Vuodelle 2025 on lisätty rahoitusta yhteisöruokailujen järjestämiseen, diakonia-avustuksiin sekä liikkuvaan palveluun eli Serkku-autolle.
Ihmisten huoli ja hätä toimeentulosta on lisääntynyt. Lappeenrannan seurakuntayhtymän diakonia-työssä on varauduttu mahdollisesti lisääntyvään taloudellisen avun tarpeeseen.
— Seuraamme tilannetta ja pyrimme reagoimaan siihen tarvittaessa, Lappeenrannan seurakuntayhtymän johtava diakoni **Pasi Salomaa** sanoo.

Jukka Kosonen

Kaikissa Lappeenrannan seurakunnissa järjestetään jatkossa yhteisöruokailuja.

AAMUKAHVILLA

Elämän nuotit

Musiikkiluokan opettajana lähes 40 vuotta toiminut Eeva Penttilä löysi työpaikaltaan elämänsä rakkauden.

Eeva Penttilä on aloittanut aamunsa perinteiseen tapaan jääkylmään veteen pulahtamalla.

– Päivä alkaa aina kivasti, kun pääsee avantoon.

Matka puolentoista kilometrin päässä Myllysaaressa sijaitsevaan avantoon taittuu autolla. Penttilä kärsii yhä 20 vuotta sitten hiihtoladulla tulleesta takareisivammasta.

– Latukone oli kuopaissut maata näkyviin ja minä en huomannut. Sukset jäivät siihen, mutta minä jatkoin matkaa.

Sairaalassa Penttilä sai päivän odotuksen jälkeen kipupiikin ja hänet lähetettiin kotiin. Välitöntä leikkausta vaatinut vamma todettiin vasta pari vuotta myöhemmin magneettikuvauksessa. Lääkärit eivät voineet luvata, että se parantuisi edes useiden leikkausten jälkeen.

– Viimeiset työvuodet kuljin kepin kanssa.

Perheen jalanjäljissä

Vuonna 1950 syntynyt Penttilä on asunut koko ikänsä Lappeenrannassa, lukuun ottamatta vuosia 1969–1972, jolloin hän opiskeli Helsingissä opettajakorkeakoulussa, sekä yliopistossa englantia ja äidinkieltä. Lapsuudenkodissa hänellä oli sisaruksina 13 vuotta vanhempi veli ja kahdeksan vuotta vanhempi sisko.

– Isä oli aika kiireinen, kun hän oli kunnallispolitiikassa mukana. Veli oli tavallaan isän korvike. Meillä oli hirveän läheinen suhde, vaikka ikäero oli suuri.

Hän vietti lapsena myös paljon aikaa yksin.

– Minulla oli mielikuvitusleikkejä ja tykkäsin poikien leikeistä. Kuljin aina puukko vyöllä ja tykkäsin askarrella sen kanssa.

Hänen äitinsä toimi alakoulu-laisten sijaisopettajana. Kansa-kouluntarkastajana työskennellyt isä oli sokeutunut toisesta

silmästä sodassa luodin mentyä nenäluusta läpi.

– Jos joku näki, että hän on menossa koululle päin, opettajilla oli sanonta: ”Myrskytuuli nousee”. Hän oli kasvoiltaan vähän vihaisen näköinen, mutta sieltä löytyi lempeä luonne. Hän katseleli aina lasten vihkojakin, ja jos oli oikein nätisti kirjoitettu, hän saattoi kaivaa taskusta rahan sinne.

Penttilä siirtyi neljännellä luokalla nykyisen Kimpisen koulun tiloissa olleeseen tyttölyseoon, jossa hän vietti yhdeksän vuotta.

– Siellä oli melkoinen kuri, mutta siitä huolimatta siellä oli hirveän hyviä opettajia ja hauskaakin.

”Opettajilla oli sanonta: ’Myrskytuuli nousee.’”

Eeva Penttilä

Valmistuttuaan lyseosta 18-vuotiaana hän päätti sisarusensa tavoin ryhtyä opettajaksi. Tyytyväinen isä kyynelehti uutisen kuultuaan.

Musiikki soi

Kun Penttilä sai opintonsa Helsingissä päätökseen, oli Alakylän koulussa avoinna musiikkiluokan opettajan sijaisuus vuodeksi. Musiikki on ollut aina tärkeässä roolissa tämän elämässä. Hänen vanhempansa olivat mukana kuorotoiminnassa ja hän itse on harrastanut pianonsoittoa seitsemänvuotiaasta lähtien.

Opettajan pesti venyi lopulta 38 vuoden mittaiseksi Penttilän saadessa viran sijaisuutensa jälkeen. Lapset tulivat musiikkiluokalle kolmannella luokalla, ja sillä vietettiin neljä vuotta ennen yläasteelle siirtymistä. Luokal-

Eeva Penttilä säestää perjantaisin Palvelukoti Toivokodin yhteislaulutilaisuuksia.

la opiskeltiin samoja aineita kuin muuallakin, mutta samalla musiikin opetus oli isommassa roolissa. Penttilä viihtyi opettajana.

– Oli kauhean tasaisia kilttejä luokkia, ja sitten oli hirveän viljettä luokkia, joilta syntyi ihan mitä tahansa hullutuksia, mutta niiltä syntyi myös tulosta.

Kun hän oli ollut opettajana kolme vuotta, kouluun tuli kevättälvella uusi musiikkiluokan opettaja ja tämän tuleva aviomies **Juha**, tuttavallisemmin **Jussi**. Kolme ja puoli vuotta nuorempi mies työskenteli koulussa Penttilän tavoin eläkeikänsä saakka.

– Yksi opettajakollegasta varoiteli kovasti Jussia, että eivät ne semmoiset avioliitot onnistu, missä vaimo on vanhempi.

Kesällä seurustelemaan ryhtynyt pariskunta kihlautui tästä huolimatta talvella ja avioitui keväällä 1978. Esikoispoika syntyi vuonna 1981 ja jälkimmäinen kolme vuotta myöhemmin. Molemmat lapset opiskelivat musiikkiluokalla.

– Vanhemmalla pojalla oli sellainen surkea tilanne, että hän joutui minun luokalleni, Penttilä sutkauttaa. Molemmat lapset päätyivät musiikkialalle.

Penttilällä ehti olla uransa aikana kymmenen omaa luokkaa, yhteensä noin 300 oppilasta.

– Olen miettinyt paljon, mistä se luokan henki syntyy, kun jokin luokka on ihan erilainen. Siellä tarvitaan ne vahvat ihmiset, jotka imaisevat muita mukaan. Mutta siellä tarvitaan myös ne hiljaiset, jotka lähtevät tai ovat lähtemättä niihin tempauksiin, mitä siellä tapahtuu. Opettajalla pitää olla sellaiset tuntosarvet, että mistä narusta nyt vedetään, että tämä homma hoituu.

Hiljaisuutta

Penttilä on elänyt leskenä reilut kuusi vuotta. Jussi menehtyi 64-vuotiaana sairastettuaan vuoden.

”Jotkut tulevat näyttämään ensimmäistä vauvaansa.”

Eeva Penttilä

– Olen kuvaillut sitä niin, että on rakennettu yhdessä palikoista talo ja kun toinen kuolee, niin se hajotetaan, palat ovat jossakin ja niihin ei halua koskeakaan. Sitten pikkuhiljaa niitä ryhtyy kasamaan ja siitä ei tule yhtään samanlaista, mutta siitä tulee kui-

tenkin talo. Joskus aika kivakin, mutta se on eri talo.

Hän kirjoitti miehensä kuoleman jälkeen tietokoneella ylös ajatuksiaan.

– Kun oli se pahin suruvihe, auttoi, että ihan vaan kirjoitti. Se oli kuin terapiaa. Siinä sai purettua sanoiksi, mitä päässä ja sydämessä myllersi.

60-vuotiaana eläkkeelle jäänyt Penttilä saa yhä joulukortteja vanhoilta oppilailtaan. Joistakin on tullut jopa ystäviä.

– Jotkut tulevat näyttämään ensimmäistä vauvaansa, ja käyvät sitten useamminkin lapsen kanssa.

Eläkepäivillään hän näkee ystäviään, lapsiaan ja lapsenlapsiaan, sekä harrastaa runojen ja ajatustensa kirjaamisen ohella esimerkiksi neulomista. Perjantaisin hän vierailee Palvelukoti Toivokodissa soittamassa pianoa puolentoista tunnin mittaisissa yhteislaulutilaisuuksissa.

– On ihanaa nähdä, kun jopa sellaiset ihmiset, jotka eivät enää puhu, saattavat laulaa niitä vanhoja lauluja.

Vilkkaiden vuosien jälkeen hän osaa nauttia hiljaisuudesta.

– Nyt on aikaa pysähtyä ja ajatella asioita valmiiksi.

ATSO SUOPANKI

SEURAKUNTATERVEHDYS ILMESTYY

seuraavan kerran 9. huhtikuuta ES Keskiviikon välissä pääsiäisteemalla.

Voit lähettää palautetta, juttuideoita ja materiaaliehdotuksia joko lehden verkkosivun lomakkeen kautta tai sähköpostilla: eija.fabritius@evl.fi.

Lehti on saatavissa sähköisessä muodossa verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi/seurakuntatervehdys.

Verkkosivuiltamme lappeenrannanseurakunnat.fi löydät myös ajankohtaiset blogimme ja uutisemme.

Seuraa meitä myös somessa:

facebook.com/lappeenrannanseurakunnat

instagram.com/lprseurakunnat

youtube.com/lprseurakunnat